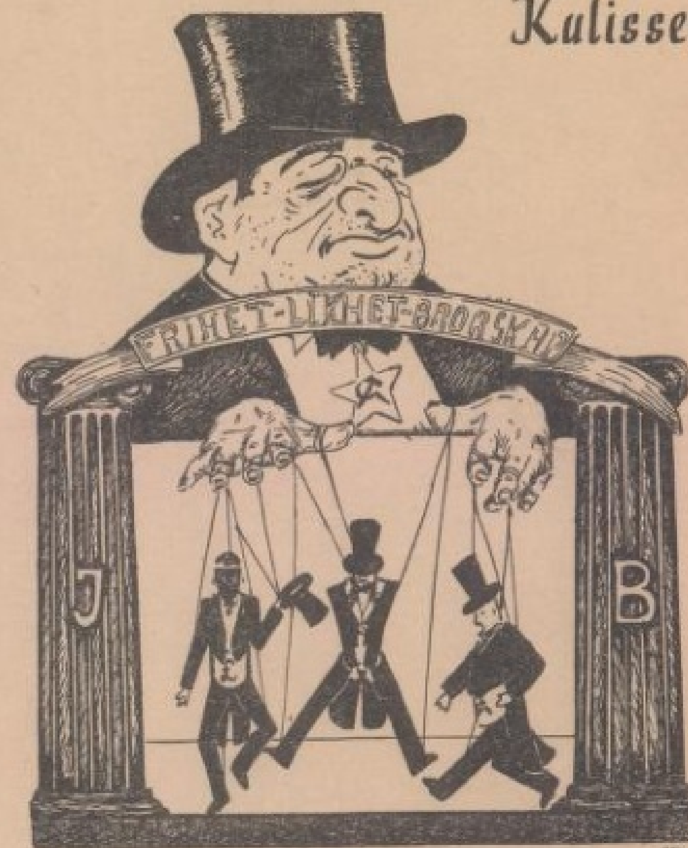
Bak

FRIMURERIETS

Kulisser

BRAGE BOKLAG

BAK FRIMURERIETS KULISSER

ØRNULF MYKLESTAD

Bak Frimureriets Kulisser

En Avsløring av
Frimureriets Seremonier, Symboler
og Politiske Forbrytelser

ILLUSTRERT

BRAGE BOKLAG

OSLO 1944

INNHOLDSFORTEGNELSE:

I Del.

Side

Kap. 1: DET INTERNASJONALE FRIMURERI
Mål, virkemidler og politiske forbrytelser 9
« 2: «Vinkellosjene» 12
« 3: Frimureriets forhold til jødedommen 14
« 4: Losjenes symboler og «systemer» 16
« 5: Frimureriets enhet 18
« 6: Det internasjonale brorskap 22
« 7: Den symbolske omskjærelse 23
« 8: De fryktelige frimurereder 24
« 9: Andreaskorset — symbolet på den nordiske rases død 26
« 10: Seremonienes psykologiske virkning 26
« 11: Frimureriet og kristendommen 31
« 12: Frimureriets «menneskeforedling» i praksis 33
« 13: Hvorfor frimurer? 34
« 14: Den frimureriske «veldedighet» 36
« 15: De «hevnende hender» 38
« 16: Den usynlige makt 39
« 17: Frimureriets mål 45
« 18: Frimureriet som mordliga 45
« 19: Frimureriet som anstifter av kriger og revolusjoner .. 46
« 20: Frimureriet og Verdenskrigen 1914—18 52
« 21: Frimureriet og bolsjevikrevolusjonen i 1917 63
« 22: Frimureriets internasjonale og overstatlige karakter 74
« 23: Det norske frimureris politiske virksomhet før 1905 .. 77
« 24: Finnes det nasjonale frimurerlosjer? 79
« 25: Den jødiske ledelse av frimurerlosjene. — Ikke-jødenes fullstendige proletarisering er frimurernes mål 80
« 26: Jødenes oppskrytte dyktighet 81
« 27: Frimureriets utpregede «jødevennlighet» 83
« 28: Har frimureriet noen gode sider? 85

II Del.

		Side
Kap. 29:	EN AVSØRING AV SEREMONIENE OG HEMMELIGHETENE I FRIMURERLOSJENE	91
« 30:	Avstemningen	92
« 31:	Opptagelsen	93
« 32:	Edsavleggelsen	100
« 33:	Opptagelsen i 2. og 3. grad	103
« 34:	Det «dødbringende» slag	107
« 35:	Oppstandelsen fra «de døde»	108
« 36:	«Akaciens veg» — En vandring i det underjordiske	117
« 37:	«Gjenfødelsen» som kunstig jøde	120
« 38:	Den symbolske hengning i 6. grad	123
« 39:	Brødrene drikker hverandres blod	130
« 40:	Frimurerseremoniene er jødisk-orientalske fra først til sist	130

III Del.

Kap. 41:	FRIMURERIETS SENERE POLITISKE FORBRYTELSER	141
« 42:	Begjær etter makt og gull er frimureriets drivkraft	148
« 43:	Frimureriske intriger i Italia, Finnland, Bulgaria, Romania og i Norge	149
« 44:	Frimureriet i Norge i dag	165
« 45:	Slutning	166

I. DEL

DET INTERNASJONALE FRIMURERI

1. Mål, virkemidler og politiske forbrytelser.

Den britiske førsteminister Baldewin sa like før han takket av som britisk regjeringssjef i en tale:

> «Jeg gjør alle anstrengelser for ikke å styrte Europa ut i forbryterske eventyr — — —. Men staten, også Englands krone, er ikke mere herre over sin historie. Makter som undrar seg vår kontroll, lar i andre land, som i mitt, spesielle særinteresser bestemme.»

Hva er da dette for en mystisk makt Baldewin taler om, men som han ikke tør nevne ved sitt rette navn. Jo, denne makt er ingen annen enn det internasjonale, jødiske frimureri.

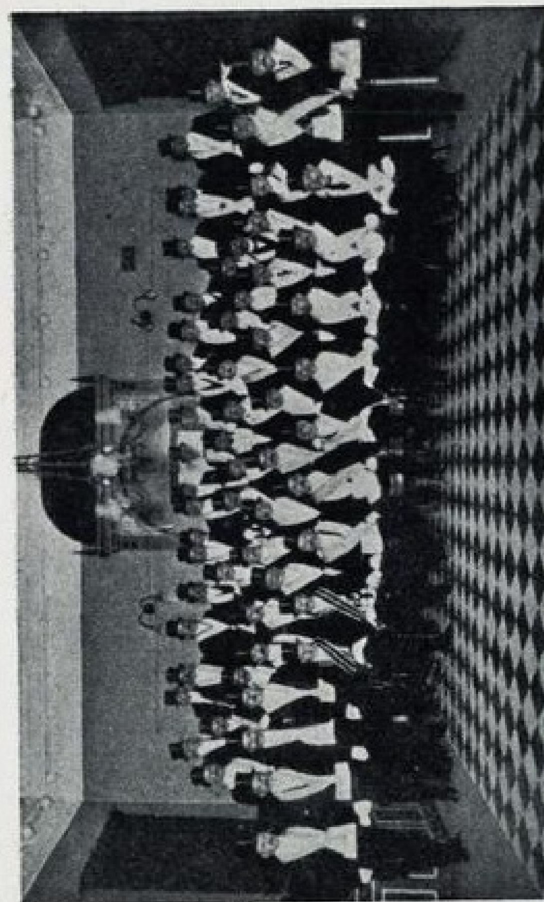
Det som jeg her vil forsøke å klargjøre for leserne, er at frimureriet i sin symbolske oppbygning er tvers igjennom jødisk, og at dets virkelige mål er med alle mulige midler hensynsløst å kjempe for det jødiske verdensherredømme.

I frimureriets håndbok skriver frimureren Lenning:

> «Frimureriet har ingen hemmelighet, men det er selv en hemmelighet.»

Ja, inntil den siste tid har frimureriet for de fleste mennesker stått som noe mystisk og uforklarlig hemmelig. Men takket være menn som general Ludendorff og andre uforferdede personligheter, er det i dag lite eller ingenting igjen av frimureriets hemmeligheter. Etter beslagleggelsen av frimurerlosjene og deres arkiver i de fleste europeiske land, er frimureriet blitt enda mere ubehjelpelig kompromitert som det okulte jødeteater det er i sin symbolske oppbygning og i sine seremonier, og som den jødiske verdenssammensvergelse det er i sine ytre mål.

Folk flest har trodd at frimureriet var en uskyldig selskapsklubb for menn av «overklassen», som ydet en storslått veldedighet for sine medmenneskers velferd. Ja, dette var også hva frimureriet ønsket at de utenforstående skulde tro. Men tror noe sunt og fornuftig tenkende menneske for alvor at det er nødvendig å bygge slike millionpalasser som de større frimurerlosjer er, og gjennomgå slik vanvittige seremonier, og omgi det hele med en slik hemmelighet bare for å yde veldedighet?

Som i synagogen: Alle brødre sitter i templet med hatten på. Å slå hatten av en Talmudjøde er den største fornærmelse han kan bli utsatt for. *Å blotte hodet* er det mest ydmykende som kan ramme en Talmudjøde.

Bildet ovenfor er fotografert i 1916 i losjen «Polarstjernen» i Nedre Slottsgt. 1, Oslo.

Den veldedighet frimureriet yder, er det så som så med, det skal jeg seinere komme nærmere inn på. Først vil jeg trekke litt tilside det slør som hittil for de fleste har skjult frimureriets såkalte hemmeligheter, og vise så grundig som jeg finner det nødvendig hva det er som har holdt tilhuse i frimurerlosjene. Men før jeg går over til dette, skal jeg først innflette noen ord om de såkalte «vinkellosjer»:

2. «Vinkellosjene».

Utenom de «egentlige» frimurerlosjer som er de politiske storlosjer, har vi her i landet filialer av en mengde internasjonale såkalte vinkellosjer som hver på sin måte arbeider for jødenes sak, ofte på de mest utrolige måter. Av slike losjer kan jeg nevne f. eks. Polarstjernen, Odd Fellow (pussige fyrer) og Rotary. Alle disse losjers virksomhet er forbudt i de land hvor frimureriet i sin alminnelighet er forbudt. Dette kan kanskje være en pekepinn om deres virksomhets sanne natur. Jeg finner det for øvrig unødvendig å gå nærmere inn på disse losjer, da deres symbolske oppbygning såvelsom deres virksomhet faller helt sammen med de 3 laveste grader i de egentlige storlosjer. Så meget kan jeg imidlertid straks si om disse losjer, nemlig at de i sitt innerste vesen er like jødiske som Den norske store landslosje.

Et lite utvalg blant Rebekka-søstrene. De ser alvorlige nok ut foran den forestående «høgtidelighet», men mon ikke leserne trekker aldri så lite på smilebåndet ved synet av dem?

Alt ialt arbeider 14 forskjellige losjesystemer rundt om i verden. De murer alle på det samme byggverk, nemlig «kong Salomos tempel» som er symbolet på det jødiske verdensherredømme. De 14 systemer er gjensidig representert hos hverandre, og man har god grunn til å anta at de øverste ledere for de enkelte systemer, samarbeider på det intimeste for overalt å fremme de felles frimureriske idealer.

3. Frimureriets forhold til jødedommen.

Rabbineren dr. Isak Wise skriver:

«Frimureriet er av jødisk opprinnelse. Dets historie, ordensgrader, embedsinndeling, stikkord og bekjennelser er fra først til sist jødiske.»

Her har vi altså hva en framtredende sionist mener om frimureriet. Og er det noen frimurer som uten å lyve tør benekte sannheten av hans ord? La oss videre se litt på frimureriets forhold til jødedommen:

I frimurerbladet «Le Symbolisme» mars 1928 står det like fram:

«Det må være frimureriets første bud å forherlige den jødiske rase som har oppbevart hemmelighetens guddommelige innhold uforandret.»

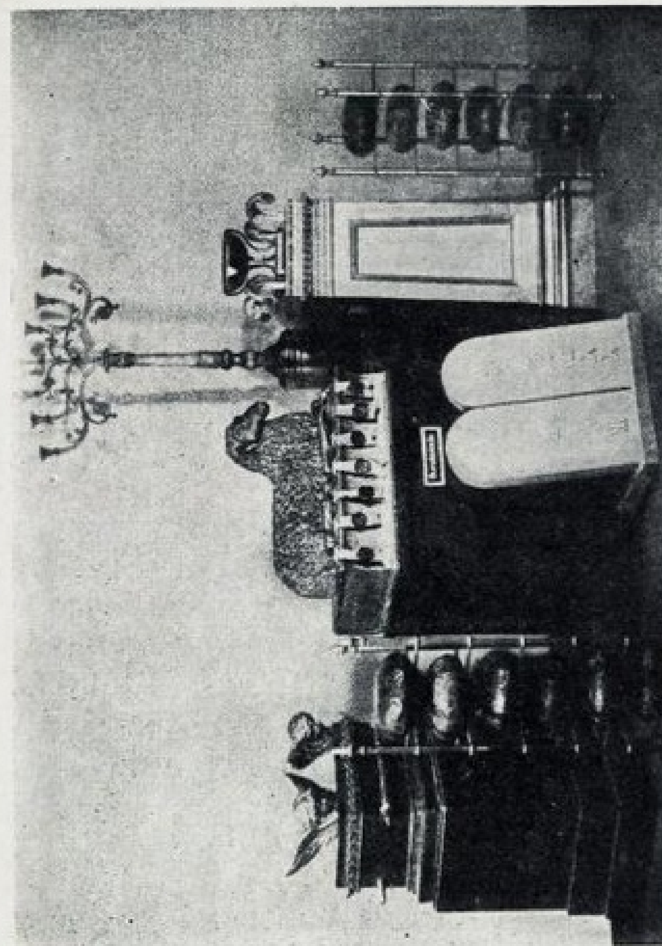
Videre står det i «The Jewish Tribune», New York 28.10.1925 følgende:

«Frimureriet er bygget på jødedommen. Hva blir tilbake av de frimureriske ritualer dersom man eliminerer judaismens doktriner?»

I «Jewish Guardian» for 12.4.1922, står det:

«F r i m u r e r i e t e r f ø d t a v I s r a e l.»

Kan noe fornuftig menneske no lenger være i tvil om dets sanne vesen? — — —

Frimureriets dyrkelse av jødedommen.

Typiske jødiske ritualgjenstander fra frimurerlosjen. Bemerk tavlene med nummerene på de 10 bud i forgrunnen. Som man ser er det 3 nummer på tavlen tilvenstre og 7 nummer på tavlen tilhøyre, akkurat som underskriftene og lakkseglene på Versailles-traktaten er ordnet. Se herom på annen plass i boken.

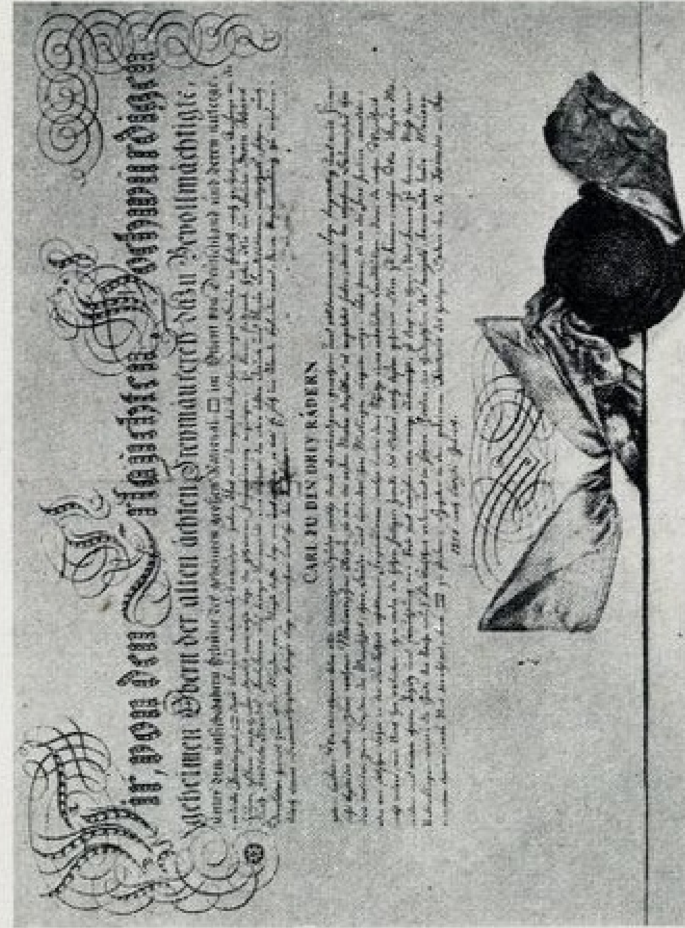
4. Losjenes symboler og «systemer».

En mere utførlig redegjørelse for de frimureriske seremonier og ritualer, blir gitt i et seinere kapitel. Her skal bare gis en kort oversikt.

Frimureriets hovedsymboler er vinkelen, passeren, murskjeen og den jødiske 6 stjerne. De tre førstnevnte gjenstander skal symbolisere redskapene til gjenoppbygningen av kong Salomos jødetempel. Etter frimurertradisjonen var kong Salomo den første frimurer. Det av kong Salomo påbegynte verk, det jødiske verdensherredømme, skal no de såkalte frie murere være med på å fullføre.

Verdensfrimureriet er som tidligere nevnt, delt i forskjellige såkalte systemer som igjen er oppdelt i «grader». I sin allminnelighet er 33. grad den høyeste. Men det finnes også enkelte losjer med 99 grader. Disse losjers seremonier skiller seg ikke vesentlig ut fra seremoniene etter det «svenske system» som Den norske store landslosje, som var den største losje i Norge, bygget på. For de høye gradtall er nærmest symbolske, idet flere grader i realiteten er en og samme grad.

Den norske store landslosje hadde ca. 11 000 «brødre», og Norge var for verdensfrimureriet ikke annet enn «den 10. provins».

Når en ny losje skal opprettes, må det utstedes et såkalt «losjepatent» fra en av kong Salomos «sekretærer», — «den hemmelige ledelses befullmektigede» som han her kaller seg. Bildet viser et tysk losjepatent.

5. **Frimureriets enhet.**

Der gis kun e t t frimureri i verden. Jeg skal seinere hen bevise dette. Foreløbig skal jeg bare nevne følgende: På en internasjonal frimurerkongress i Berlin i 1913 uttalte den engelske høygradsbroder lord Amphtill følgende:

«Hva som enn måtte komme (han tenkte vel her på verdenskrigen som jo da forlengst var planlagt av frimureriet) så vil vi alle følge de usynlige fedres parole: f o r f r i m u r e r i e t e r e t t l i k e s o m u n i v e r s e t.»

Denne uttalelsen blir understreket i frimurerbladet «Brennende Zeitfragen», og redaktøren og broderen, jøden Josef tilføyer:

«General Ludendorff har i hvert fall rett når han hevder frimureriets enhet.»

Med hensyn til det norske frimureris forbindelse med utenlandske losjer, skal her siteres et avsnitt av et brev som Viseste Salomos vikar for Norge, no avdøde høyesterettsadvokat H. J. Rønneberg, skrev til «alle brødre inden Den Norske Frimurerorden». Brevet er datert: «Oslo i mars 1940», men ble utsendt først etter okkupasjonen.

MATRIKKEL

OVER

FRIMURER-ORDENENS

X^DE PROVINS

Tittelsiden for Den norske store landslosjes medlemsfortegnelse (matrikkel). Som man ser var den «selvstendige og nasjonale» norske landslosje bare en *provins* under det internasjonale frimureri. Denne losjen hadde henimot 11 000 brødre. —

MATRIKKEL

OVER

DEN NORSKE STORLOGE

POLARSTJERNEN

STOR-OR∴ TRONDHEIM

5938

CITY-TRYKKERIET — OSLO — 1938

Polarstjernen var den nest største losje i Norge. — B e m e r k årstallet 5938 — JØDENES TIDSREGNING

Her står bl. a. følgende interessante linjer:

«Den Norske Frimurerorden står i venskabelig forbindelse med andre frimurersamfunn, der har det samme etiske og kulturelle grunnlag og formål, spesielt Svenska Frimurare-Orden og Den Danske Store Landsloge, men også med andre storloger, bl. a. den engelske, skotske og irske samt endel amerikanske. DER ALLE HAR SAMME MÅL.»

Dette er altså den norske Salomostedfortreders egne ord.

Videre sier høygradsbroderen Köthner like ut: «Frimurernes internasjonale brorskap er det fundament hvorpå ordenens ide hviler.»

Som før nevnt, er frimureriet oppdelt i grader. Dette er så viselig ordnet at en frimurer i de lavere grader ikke må få vite hva man foretar seg i gradene ovenfor den han selv befinner seg i. Derved sikres en absolutt hemmeligholdelse av den virksomhet som drives av og i de høyeste losjegrader. Dette er et av de vesentligste punkter ved frimureriets arbeidsmetode.

«Kleopatra».

Etter vandringen gjennom Akasiens veg ble frimurerne ved opptagelsen i 4.—5. grad (som var en og samme grad) symbolsk omskåret til tegn på at de var «født på ny» som kunstige jøder. Denne seremoni foregikk foran den ovenfor avbildede skikkelse. I enkelte losjer hadde man en mannlig figur ved navn «Harpokrates» i stedet for Kleopatra.

6. **Det internasjonale brorskap.**

Når frimureren etter opptakelsen i losjen har avlagt sin troskaps- og lydighetsed, blir han broder. Alle frimurere verden over er «brødre». Frimureriet danner altså et overstatlig internasjonalt brorskapsforbund, hvis øverste leder i hvert land, dvs. for hver provins, bærer titelen V.S.V. som er en forkortelse for « V i s e - s t e S a l o m o s V i k a r i u s ». Den øverste leder i hvert land er altså bare v i k a r for kong Salomo. — — Men hvem er så «kong Salomo» selv? Jo, dette er ganske sikkert en framtredende jøde. Inntil Verdenskrigen f. eks. var det den tyske jøde Walther Rathenau, og i dag er den franske jøde og finansmagnat, baron Rotschild fra Paris (no i U. S. A.) den øverste leder. Altså er det denne manns vilje, som jødedommens øverste representant, alle de norske frimurere var underlagt.

I mange land, f. eks. i England, Sverige og Danmark, er kongene de øverste ledere i egenskap av vikarer for kong Salomo. Dette er en typisk frimurerisk taktikk, idet man vil kaste folket blår i øynene ved å stille opp fyrster som en slags «garanti» for at frimureriet ikke driver noen landsskadelig virksomhet. I virkeligheten har disse fyrster ingen verdens ting å si. I frimurerbladet «Latomia» skriver høygradsbroderen professor S. Schletter like ut: «Når man gir fyrstene makten i losjene, skjer dette bare for syns skyld. Noen virkelig makt har de selvsagt ikke», skriver Schletter. I all sin naivitet og godtroenhet, stiller de seg bare i spissen for en organisasjon som arbeider på deres egen undergang; for frimureriets mål er og blir verdensrepublikken, det har Rathenau, og mange andre høygradsfrimurere med ham, sagt like ut.

7. **Den symbolske omskjærelse.**

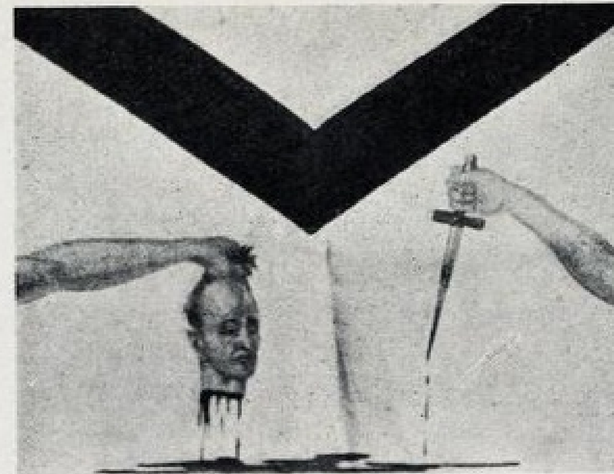
Den aller verste og skammeligste seremoni i det «svenske system», er den symbolske omskjærelse, nøyaktig etter ritualene fra jødenes «bibel» Talmud. Frimureren må bære skjødeforkle i likhet med de jødiske yppersteprester, og under seremonien blir skjødeforkleet plutselig revet vekk og broderen blir bl. a. stukket med en passerspiss i brystet inntil blodet pipler fram, dette blir så oppsamlet i en skål sammen med andre brødres blod. Og i 9. grad drikker brødrene hverandres blod som er tappet ut av tommelfingeren og blannet med vin, så det blir riktignok dråpevis. Disse seremonier står i nøye sammenheng med det jødiske omskjærelsesritual. Den symbolske omskjærelse betyr at frimureren er opptatt i samfunn med de omskårne jøder, og altså er blitt e n k u n s t i g j ø d e.

8. De fryktelige frimurereder.

Mange av de eder frimurerne må sverge, er av den art at de ikke egner seg til offentliggjørelse. Jeg skal derfor bare sitere et par av de mere pyntelige eder de må sverge. Jeg finner det upåkrevet å sitere hele eden, da slutten er det vesentligste. Etter å ha avlagt ed på en hel del vås, sier broderen følgende i St. Johanneslosjen:

«Alt dette sverger jeg med den faste, urokkelige beslutning å holde meg fri for vakling og indre svakhet og i bevisstheten om den straff som venter meg hvis jeg svikter mitt ord: nemlig at min strupe blir skåret over, min tunge revet ut med roten og blir gravet ned i havets sand ved ebbetid et kabeltaus lengde fra land, hvor ebbe og flod veksler hver 24. time. Dertil hjelpe meg Gud (Jehova) at jeg må bli standhaftig og holde mine lærlingeforpliktelser.»

I den amerikanske bok for høygradsfrimurere: «The beginning of Masonry» (Frimureriets opprinnelse), kan man lese på side 88 at «kabeltauet» er et slavesymbol som symboliserer den lenke som gjennom eden binder frimureren

Ovenstående skjødeforkle benyttes i høygradene i en rekke av de største losjer verden over. Det symboliserer den hevn som rammer alle ulydige brødre.

til den hemmelige losjeledelse, i likhet med orientens bundne slaver til sin herre.

Mestergradens ed i samme losje, er omtrent lik foregående i innledningen, men eden slutter her som følger:

«Alt dette sverger jeg med den faste, urokkelige beslutning å holde det under truselen om følgende straffer: at min hals blir gjennomskåret, min tunge revet ut og mitt legeme delt i to deler. Så hjelpe meg Gud å stå meg bi ved denne stol slik at jeg kan holde mine løfter og oppfylle mine forpliktelser.»

9. Andreaskorset — symbolet på den nordiske rases død.

Som høyeste utmerkelse mottar frimureren i 6. grad St. Andreaskorset. Dette kors forestiller en lyslokket arisk mann, naglet til det jødiske Andreaskors, ferdig til å skjektes som et annet dyr. At de ikke-jødiske mennesker er dyr, og ikke virkelige mennesker, er jo akkurat hva jødene blir innpodet fra de er småbarn. Det står like ut i deres «bibel», Talmud, som det første bud fra Jehova, som også er frimureriets guddom at «kun I (altså jødene) skal kalles mennesker, mens gojim, (altså ikke-jødene) bare er urene dyr».

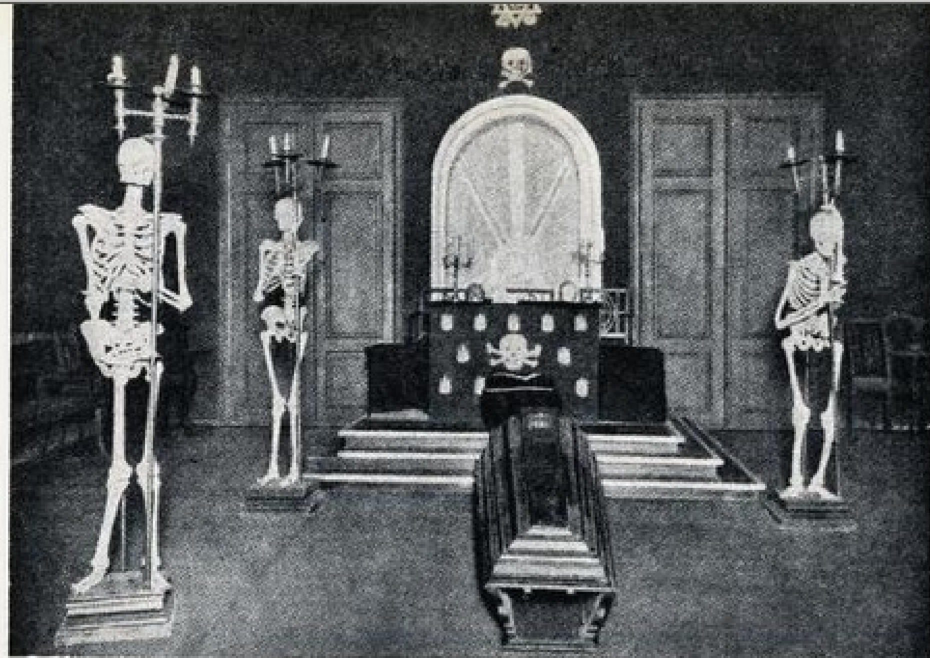
10. Seremonienes psykologiske virkning.

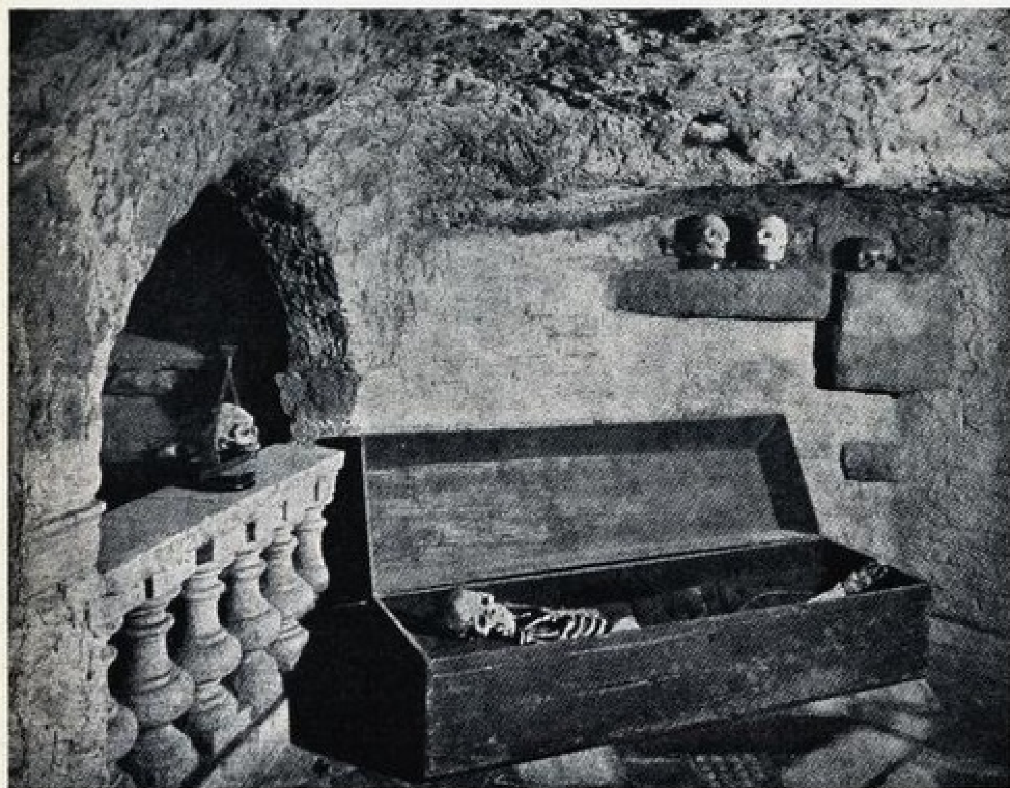
De tilsynelatende vanvittige seremoniene frimurerne må igjennom, har sin meget bestemte mening. Det hele er, sett fra et psykologisk synspunkt, vel gjennomtenkt. Slike seremonier som frimurerne må igjennom, vil i det lange løp kunne frata ethvert menneske all sund selvrespekt og rasebevissthet. Og det tragikomiske skjær som hviler over seremoniene, bidrar selvsagt i høy grad til at frimurerne holder tett om dem; for hvem ønsker at ens medmennesker skal

få rede på hvilke nedrigheter man må finne seg i i frimurerlosjene?

Den jødiske, internasjonale ånd som alle seremoniene er gjennomsyret av, kan selvsagt ikke unngå å sette sitt preg på frimurerne. De lærer blant annet at det ikke finnes noen raseforskjell. Alle mennesker er like. Og det forløyede jødiske slagordet fra den franske revolusjon: «Frihet, likhet og brorskap», er også frimureriets valgspråk. Fra den dag en mann går inn i frimurerlosjen, blir hans nasjonalfølelse og rasestolthet forsiktig, men målbevisst undergravd, dersom han har noen, og istedet innpodes jødisk ånd, så han til slutt kan bli en fullgod, k u n s t i g j ø d e. Når man vet dette, da forstår man lettere hvorledes det går til at så mange mennesker av nordisk ætt kan få en slik rent jødisk innstilling som mange e l d r e frimurere har.

Dessuten skal vi ikke glemme de uhyggelige frimureredene som jeg foran ga et par eksempler på. Man kan tro at disse eder bare er symbolske. Det vil selvsagt mange frimurere påstå, når de blir forelagt disse. Men dette er absolutt ikke tilfelle. Den intense angst alle frimurere har for å bryte disse eder, viser jo at de er langt mere alvorlig ment og langt farligere enn de er symbolske. Ved hjelp av disse eder, og under trusel om de frykteligste straffer for

Likkister, skjeletter, dødningehoder og knokler er en meget vesentlig del av inventariet i «menneskeforedlingen»s templer.

den som bryter dem, blir frimurerne gjort til viljeløse redskaper i den internasjonale jødedoms tjeneste.

Det kan kanskje være av interesse å vite hva jødene mener om frimurerordenen som arbeider for deres sak over hele verden: «Wiener Journal» (manuskript for brødre), 2. årgang, 2. hefte, side 62, skriver:

«De klokeste og beste menn har gitt vår orden en forfatning, som evig skal bevise deres innsikt. Vi vandrer omkring innhyllet i et tredobbelt mørke midt iblant våre motstandere, ser all deres svakhet og prøver å vinne herredømmet over deres hjerte og hjerne. Deres lidenskaper er for oss redskaper hvorved vi tvinger dem til å arbeide for oss og vår sak, idet de mener å tilfredsstille sine egne formål. I skyggen av sin autoritet, arbeider frimurerne på sitt betrodde verk. (Det vil si det jødiske verdensrikes opprettelse. — Forf. anm.). Det mektige, fryktelige frimureri, følger i Eders fotspor, utspeider Eders skritt, leser sjelens innerste tanker, våker over Eder i mørket som omhyller Eder. Den hemmelige innflytelse fra vår orden ødelegger alle Eders planer.»

Slik lyder det jødiske folks krigserklæring til alle andre folk, og dette er verdenslosjenes sanne mål og vesen.

11. **Frimureriet og kristendommen.**

Det blir fra tid til annen av frimurere innvendt at jøder ikke hadde adgang til de alminnelige losjer. Men dette er, som så meget annet hva frimureriet hevder, ikke i overensstemmelse med sannheten — Så vel i Den norske store landslosjes matrikkel, som i de øvrige norske matrikler, finner vi tallrike jøder. En annen sak er at disse jøder måtte være døpte. Men det er en temmelig naiv tanke at en vaskeekte jøde skulde bli et annet og bedre menneske fordi om man helder et par håndfulle vann over hans hode. (Martin Luther var i erkjennelsen herav en avgjort motstander av dåp av jøder). Dessuten har de ortodokse jøder sine egne losjer, f. eks. «B'nai B'rith» og «Union Israilitt Universell», begge med hovedsete i New York, og disse losjer står igjen i intimeste forbindelse med alle verdens øvrige frimurerlosjer.

Å tro at frimureriet er «kristelig» fordi om det system som f. eks. Den norske store landslosje arbeidet etter, forlanger at brødrene skal være døpte, er helt feilaktig. Frimureriet bygger helt og holdent på det jødiske: Gamle testamente og på den jødiske «bibel» Talmud, og henter alle sine symboler fra den jødiske lærebok i okkultisme og trolldom: Kaballaen. — At bibelen for frimurerne ikke er annet enn et sym-

bol, viser følgende sitater fra den såkalte frimurerkatekismus som bruktes blant annet i losjene her i Norge: «Bibelen må være et sinnbilde på fromhet, ikke fromheten selv .... Man kunde

Frimureriets og kommunismens mål er det samme: Ødeleggelse av den bestående orden og opprettelsen av en naturalistisk, ateistisk sivilisasjon, hvis religion er vitenskap og fornuft. Med andre ord ren *materialisme*. Og bærerne av den materialistiske livsanskuelse *har* alltid vært, og er *jødene*.

At frimureriet er ateistisk benektes av de fleste brødre. Men også der er de ført bak lyset.

Mange godtroende frimurere tror at «G» i 6-kanten ovenfor som lyser en imøte overalt i frimurerlosjene, betyr Gud. — At dette ikke stemmer med fakta beviser Landslosjens egen «spørsmålbok» som forteller at «G» betyr *Geometri*, altså et symbol på den mest rendyrkede materialisme. (Konferer punkt 55, artikkel 3 i St. Johannes medbrødres spørsmålsbok.)

også ha valgt et annet symbol. Muhamedanerne har koranen og israelittene det gamle testamente. Men fordi bibelen b a r e e r e t s y m b o l, kan også muhamedanere og israelitter se opp til den som en frimurerisk helligdom». Frimureriet avslører seg her som en fiende av kristendommen.

12. Frimureriets «menneskeforedling» i praksis.

Man snakker så meget om den menneskeforedling frimureriet befordrer. La oss se litt nærmere på denne. I Den store norske landslosjes grunnlov heter det ganske klart i artikkel 7:

«Bryter en broder den taushetsed som han svor ved sin inntredelse i ordenen, idet han lar fremmede eller brødre i lavere grader få kjennskap til hva som er betrodd ham om ordenens anliggender, er han henfallen til den s t r a f f som han selv har gitt seg under ved inntredelsen i ordenen. N e m l i g a t h a n s h a l s s k a l b l i h u g g e t o v e r, h a n s h j e r t e, h a n s t u n g e o g h a n s i n n v o l l e r b l i r e v e t u t o g k a s t e s i h a v e t s d y p, a t h a n s l e g e m e m å b r e n n e s t i l a s k e o g s t r ø e s u t f o r v i n d e n e.»

I en annen ed sies noe liknende, bare med følgende forandring, nemlig: a t h a n s l e b e r s k a l b r e n n e s b o r t m e d g l ø d e n d e j e r n, h a n s h e n d e r h u g g e s a v, t u n g e n r i v e s u t o g s t r u p e n o v e r s k j æ r e s.» Etter at frimureren har avlagt disse forferdelige edene og underskrevet dem med sitt blod, sier den ordførende mester til ham følgende:

«Utrygg skal du være for den hevnende hånd hvor du så går på jorden overalt hvor der finnes rettskafne og ærlige brødre som kjenner sin plikt».

Man kan synes alt dette lyder utrolig, og at disse eder og forbannelser bare kan holde tilhuse i orientens losjer. Men sannheten er den at disse eder, hvor orientalske de enn kan høres ut, og orientalske er de jo også i sitt innerste vesen, så er det ikke desto mindre nøyaktig og ordrett hva som er blitt sverget i losjebygningen på hjørnet av Stortingsgaten og Nedre Vollgate midt i Oslos sentrum. Den må ha en merkelig livsinnstilling, som kan kalle dette for «menneskeforedling».

13. **Hvorfor frimurer?**

Det er nok ingen trang til menneskeforedling som har drevet de fleste inn i losjene. — Et menneske som ærlig og oppriktig strebet etter foredling, burde heller hatt grunn til å forlate losjen samme dag han trådte inn og offentlig tatt til orde mot deres virksomhet.

Det som i virkeligheten drev folk inn i losjene, var for enkeltes vedkommende en ustyrlig nyssgjerrighet etter å få se hva som foregikk der, paret med en rent menneskelig trang til

Jehova — Frimureriets «gud».

Det er en intim sammenheng mellom den frimureriske okultisme og middelalderens djevledyrkelse. Ovenstående bilde viser det skrekkinnjagende uhyre som dyrkes i en rekke av de losjer verden over som stod i intim forbindelse med Den «norske» store landslosje.

okultisme og mystikk. Men for de aller fleste var ene og alene forvissningen om de sosiale fordeler broderskapet i losjen kunde gi den viktigste drivkraft til medlemskap. Frimurerlosjene var nemlig i høy grad et arnested for kameraderi og korrupsjon. Det var av stor viktighet f. eks. i forretningsverdenen å være en aktiv frimurer. En kjent forretningsmann sa like ut under en større rettssak i Oslo (ifølge referat i «Aftenposten» i forbindelse med Lysverksaken) at det var nesten umulig å drive forretning uten å være frimurer. Også ved ansettelser i stat og kommune pliktet frimurerne å ta hensyn til hverandre. Og man skal i denne forbindelse ikke glemme at frimurerne ikke representerte nasjonale interesser, men i første rekke verdensjødedommens interesser.

14. Den frimureriske «veldedighet».

Den veldedighet frimureriet i Norge utøvet, representert ved Den norske store landslosje, var begrenset til følgende: Landslosjen holdt en heim for eldre frimurere eller frimureres enker ute på Bygdøy. Der kostet en leilighet på et par små værelser kr. 10 000.00 som engangsbetaling. Så noen veldedighet kan man vel neppe kalle et slikt kjøp. Så holdt frimurerhustruer en basar hver jul, og for det innkomne beløp bekledte man så ca. 50 fattige barn. Dessuten drev Den norske store landslosje en barneheim på Orkerød for avdøde frimureres barn. De forholdene som hersket der, er det beste bevis på at frimureriets såkalte velgjørenhet bare er kamuflasje for å kaste et uegennyttens og uskyldighetens skjær over losjenes egentlige oppgaver.

I 1935 kom det offentlig fram endel detaljer om de skandaløse forhold på Okerød. Jeg skal her sitere fra «Dagbladet» litt om livet der:

> «Jeg vil heller se mine barn døde enn at de skulde komme på Orkerød,» sa en som selv hadde hatt den vanskjebne å nyte godt av Landslosjens veldedighet.
> «Straffemetodene var de mest barbariske,» sier en annen Orkerødgutt. «Direktøren (som var høy frimurer. Forf. anm.) slo oss i ansiktet med knyttneven. En gang fikk jeg 21 slag av spanskrør fordi jeg holdt igjen en dør til klasseværelset.»

> En tredje gutt sier:

> «Jeg tenker med gru på den tiden jeg tilbragte på Orkerød.»

Slik var altså den oppskrytte veldedighet i praksis.

15. **De «hevnende hender».**

Utenom den enestående velgjørenhet som ble utøvd på Orkerød, bestod frimurernes veldedighet i å hjelpe hverandre så lenge de hadde gjensidig fordel av det, eller hvis det gagnet frimureriet. Men heller ikke lenger. — Gikk en broder konkurs, så han ikke lenger kunde betale sin kontingent; ja, da ble han ganske enkelt anmodet om å holde seg vekk fra losjen. Men sine løfter og eder var han fortsatt nødt til å holde, og det er i det hele tatt alle de frimurere som av en eller annen grunn forlater losjen, dersom de da ikke tør ta kampen opp mot losjens såkalte h e v n e n d e h e v n d e r. De hevnende hender er en slags frimurerisk eksekutivkomite som fullbyrder de dommer overfor ulydige brødre som losjens høye råd har avsagt.

Det finnes noen ganske få frimurere her i Norge som har våget å ta opp kampen mot frimureriet ved åpent å bryte med losjen. Men som regel har det ikke gått svært lang tid før de har funnet det best å «stikke pipen i sekk». En av disse var lagmann Jacob Lindboe som brøt ut av Den norske store landslosje i 1890 og rettet en flengende kritikk mot dens virksomhet. Seinere ble han imidlertid tvunget til å danne en ny losje, nemlig «Polarstjernen».

16. **Den usynlige makt.**

Lagmann Linboe sier bl. a. i sine avsløringer:

> «Alt i losjen drar mot den pasifisme som daglig sees, og som i og for seg er en forgiftning av samfunnet.»

Vi så hvorledes denne frimurerånd før 9. april 1940 gav seg utslag på det politiske område her i landet. Det tvers igjennom jødiske frimureri la sin lammende hånd over alt nasjonalt og sunt og godt som søkte å bane seg veg på den politiske arena. Hele den norske presse som var av noen betydning for den offentlige mening, var i frimureriets hender. Hvis en prøvde å få en artikkel f. eks. om frimureriet eller jødespørsmålet eller rasespørsmålet inn i en borgerlig eller marxistisk avis, kunde en føle seg forvisset om at den gikk direkte i papirkurven. Det var likegyldig om det var en avis til ytterste høyre eller ytterste venstre. Alle var de behersket av dette fullstendig jødiske synet på alt og alle.

Når man reflekterer litt over disse kjensgjerninger da forstår man hvilken hyklerisk skinnkamp den såkalte «kamp» mellom de borgerlige og marxistene var. De gode og fornuf-

tige og klarsynte krefter som uten tvil fantes innen enkelte partier, de ble uten videre dysset ned forat ikke idyllen på den politiske arena skulde bli forstyrret. Folket måtte for all del fortsatt leve i lykkelig uvitenhet om den kjensgjerning at det internasjonale frimureri som behersket i første rekke de borgerlige partier og den borgerlige presse, arbeidet på sin måte for nøyaktig det samme mål som marxistene, nemlig det totale jødiske verdensherredømme. — Selvsagt vil jeg ikke påstå at alle de borgerlige og marxistiske politikere bevisst arbeidet på dette mål. Men alle kjensgjerninger både i vårt land og i andre land viser mer enn tydelig nok at disse mennesker alle som en, var mere eller mindre viljeløse brikker i jødenes høye spill for virkeliggjørelsen av den santaniske jødiske verdensherredømmeplan.

Dette var f. eks. tilfelle med den tyske utenriksminister Stresemann. Under en sak mot frimureriet i Tyskland 17. mars 1932 måtte Stormesteren for den tyske losje «Die drei Weltkugeln» medgi å ha skrevet følgende i «Vossiche Zeitung» for 10. september 1929:

> «I det hele tatt er det å si om Stresemann at han viste seg som et trofast og seg det hele underordnende medlem av sin storlosje. Han, den store statsmann, med det vide

Frimerker med frimureriets symboler.

En del av verdens pengesedler, mynter og frimerker bærer frimureriske symboler. Man kan bare ta for seg en norsk kroneseddel hvor grunnflaten til 6. gradssalen med forgård tydelig er avtegnet. Nederst på kroneseddelen ser man 11 Andreaskors. — dvs. like mange Andreaskors som Den norske store Landslosje har grader. — Et merkelig «tilfelle».

blikk og de store resultater (nemlig Tysklands fornedrelse, forf. anm.) av sitt livsarbeide, bad meg alltid om råd før han traff sine avgjørelser i internasjonale forhold.»

Er det under slike forhold noen overdrivelse å tale om frimurerne som viljeløse redskaper for frimureriet hvis mål jo helt og holdent er jødedommens mål?

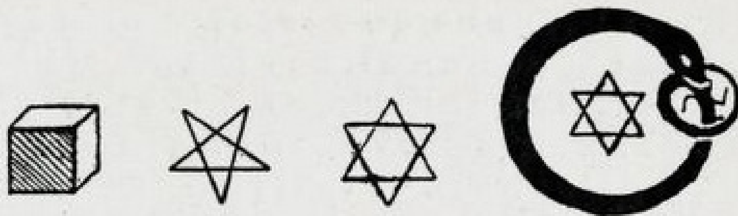
Den tyske høygradsfrimurer Köthner sier like ut i sin bok «Das letzte Geheimnis»:

«Den offentlige mening som ledes av partier, foreninger og pressen, blir diktert av losjene.» «De anskuelser og stemninger som for en stor del beveger landenes befolkning, er alltid influert av frimureriets hemmelige paroler og anvisninger, utgått fra vedkommende lands øverste frimuerledelse.»

Høygradsbroder Köthner skriver videre noe som man bør merke seg vel. Han skriver følgende i forbindelse med den blinde og seende historieskrivning:

«Det finnes en historie om tanker og handlinger som ikke kommer for dagens lys og aldri blir skrevet. Det gis ukontrollerbare innflytelser som er virksomme til enhver tid, og som bestemmer såvel den enkeltes som den hele nasjons skjebne. Innvirkninger som strekker seg over alle menneskelige områder, men som allikevel vil ha en ubegripelig stor virkning. Denne virkning som den hemmelige propaganda utøver i frimureriets tjeneste, fører ofte i lange tider ikke til iøynefallende resultater. Men er det nødvendige tidspunkt kommet, det ytre anstøt gitt, da trer også virkningen av propagandaen i folkenes liv og blant nasjonene fram i dagens lys som verdenshistoriske begivenheter.»

Ser man disse ord i sammenheng med den britiske statsminister Baldewins, som jeg innledningsvis omtalte, da må det vel falle skjell fra øynene på noen hver.

Kuben. — Femstjernen.
Den 6-takkete Davidstjerne, Salomonsseglet.
Den symbolske slange.

Kuben (firkanten) er et meget anvendt tegn i den kabalistiske symbolikk. I frimureriet betyr kuben «den vel tilhugne sten» til byggingen av Salomos tempel. Det av frimureren *Henri Dunant* stiftede Røde Kors består f. eks. av 6 firkanter. Også Genferkorset består av 5 slike fullkomne og røde kvadrater. (Som en kuriositet kan også nevnes at Lenin mausoleet på Den Røde Plass i Moskva er bygget i ren kubistisk stil.) — *Femstjernen* har spilt en stor rolle i alle magiske sirkler, i den hemmelige satandyrkelses kirker og i alle frimurerlosjer, som «pentagram» — «Ulvefot» eller «flammende stjerne». Dens indre betydning kom klart i dagen da den ble kommunismens symbol. Dens fem takker i Sovjetbanneret betegner at den bare er en strek fra det endelige mål: jødenes messianske verdensrike, symbolisert ved *Den sekstakkete Davidstjerne, Salomonsseglet.* — *Den symbolske slange.* Hodet symboliserer de innviede. Legemet representerer det jødiske folk. Det er spådd at dens forutbestemte bane slutter med at dens hode vender tilbake til Zion, da jødedommen ved å legge Europa i lenker har brakt hele jorden under sitt herredømme. Det underlige ved dette gamle symbol er at hakekorset, ariernes eldgamle symbol, opptrer, idet ringen er sluttet. Slangen som omslutter jordkloden, har vi også i vår gamle mytologi, i Midgarsormen, det ondes symbol. På en forunderlig måte peker disse urgamle symboler henimot det veldige oppgjør vi no opplever — *Ragnarok* — sluttkampen mellom arierne og jødemakten. (H. N. Østbye: «Jødenes Krig».)

17. **Frimureriets mål.**

Det jødene tilsikter ved disse sine organer, som f. eks. frimureriet og den organiserte marxisme, er å så splid og uro innen folkene og mellom folkene, og dessuten ved å undertrykke de nasjonalbevisste og rasebevisste personligheter og bane vegen for sitt herredømme. For det moralske, åndelige og kulturelle forfall i det hele tatt, som alltid er en følge av det jødiske undergravningsarbeide, det skyldes ikke bare den kjensgjerning at det jødiske folk er et rotløst, internasjonalt kremmerfolk uten noen som helst selvstendig kultur, men det skyldes først og fremst den rent forbryterske planmessighet hvormed jødene arbeider på de andre folks undergang. På denne plan har jødedommen arbeidet gjennom mange hundre år.

18. **Frimureriet som mordliga.**

Den internasjonale jødedom skyr ikke noe middel til undertrykkelse av dem som står den imot. Hensynsløst blir enhver farlig motstander, dersom det ansees nødvendig, ryddet avvegen ved gift og annet. I bladet «Volkszeitung» som var et organ for reformjødene i Berlin, stod det i 1923 følgende bemerkelsesverdige setning: «Ennu er ingen jødefiende død en naturlig død.» En rekke framstående personligheter i historien

døde under meget mystiske omstendigheter uten at våre alminnelige historiebøker i det hele tatt antyder dette. Og hvorfor? Jo, sannheten er

den at den frimureriske innflytelse griper inn i all historieskrivning av betydning, slik som broder Køthner nevnte. Martin Luther f. eks. ble drept med gift da han tok opp kampen mot jødedommen.

19. Frimureriet som anstifter av kriger og revolusjoner.

Frimureriets delaktighet i så å si alle kriger og revolusjoner, er det ingen vanskelighet å påvise. Og enkelte frimurere av de høyeste grader innrømmer dette med synlig stolthet. At den store franske revolusjon f. eks. helt og holdent var frimureriets verk beviser følgende uttalelser fra den tyske høygradsbroderen Ohr:

«Frimurerne er stolte over denne sammenheng. Felix Portal erkjenner uttrykkelig at frimureriet her forberedte og framkalte revolusjonen. I losjene studerte man ut den beste måten å hjelpe samfunnet på fote igjen etterat le ancien regime hadde lidt nederlag.» — — — «Disse symptomer på forfall hadde man merket alt under Ludvik XVI, og losjene hadde nettopp arbeidet på å fremme forfallet.» — — — «Fra losjene utgikk den franske revolusjon,» slutter høygradsfrimurer Ohr.

Videre sier høygradsbroderen Bernadin like ut: «Det var frimureriet som forberedte vår revolusjon, den største dåd i verdenshistoriens årbøker. Og frimureriet skal ha den store ære for at denne uforglemmelige tildragelse legemliggjorde frimureriets grunnsetninger ved de former den antok.»

Det kan kanskje her være av interesse å se litt på forholdene i Skandinavia på tiden omkring den franske revolusjon. — Gustav IV Adolf, sønn av den av høygradsfrimureren Anckarström i 1792 myrdede Gustav III, var ikke lydig nok som redskap for frimureriet og ble rett og slett avsatt i 1809, i likhet med bror av den noværende engelske konge. Svenskekongens onkel, hertugen av Södermannland, som var en

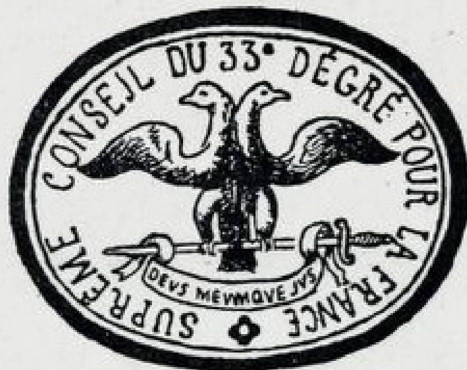
Brorskapet mellom frimureri og kommunisme.

Mange forbauses i dag over at det ene frimurerisk—kapitalistiske land etter det andre slutter opp om bolsjevismen ved direkte eller indirekte å støtte Sovjet-Russland. Dette er imidlertid ikke noe nytt. Ovenstående bilde av en gruppe (sikkert meget velstående) franske frimurere som under revolusjonen i 1871 kjemper på barikadene i Paris *sammen med kommunister*, er det beste bevis for at frimureri og kommunisme i virkeligheten, selv om aldri så mange frimurere ikke er klar over det selv, er to alen av samme stykke. Bildet er hentet fra et fransk frimurertidsskrift.

Ovenstående bilde er av et kjempemessig maleri som henger i losjen Stororienten av Frankrike i Paris. — Den norske store landslosje opprettholdt den mest intime forbindelse med denne losje. Bildet er en symbolsk framstilling av frimureriets seier over kongedømmet og kirken. Over bildet lyser på fransk det løgnaktige slagord som i realiteten betyr frihet og likhet for jøder og kommunister og brorskap mellom jøder og frimurere.

av sin tids mest aktive høygradsbrødre, ble no satt på tronen som Karl XIII. Han ble straks tvunget til å adoptere den franske frimurerbroder og

Faksimile av seglet til det høyeste råd i 33. grad av Stororienten av Frankrike.

jøde, Bernadotte, som sønn og kronprins. Denne jøden hadde ikke utmerket seg på noen måte, snarere tvertimot.

General Marbots sier i sine erindringer, Gyldendal Nordisk Forlag 1910, side 124 at det var Bernadottes udyktighet og manglende plikttroskap overfor Napoleon som gjorde at man (dvs. det internasjonale frimureri, forf· anm.) fant ham egnet til Norges og Sveriges hersker. Det var også ganske påfallende at man ved Karl Johans død oppdaget Iluminatorordenens valgspråk: «Død over alle Konger», tatovert på hans venstre arm.

Prins Christian August av Augustenborg som egentlig var arveberettiget til Norges trone, ble drept med gift i 1810. Han stod ivegen for frimureriets fordervelige planer. Etter hans død var alle sjangser for et selvstendig Norge ødelagte, og den politiske og militære kommando ble etter hvert helt lagt i hendene på den danskfødte general, br. Haxthausen og ordførende mester i Kristiania-losjen, Nicolay Treschow. Vi ser altså hvorledes den nordiske frimurerunion som alltid har vært en fiende av Norges nasjonale interesser den gang som seinere under Grønlandssaken var i aktivitet.

Som et typisk og beklagelig tegn på norsk husmannsånd, står i dag den dag foran slottet i Oslo et monument over Carl Johan, og etter ham er Oslos hovedgate oppkalt. Etter påtrykk fra Den norske store landslosje ble denne statue av en mann som med jødisk list undertvang seg vårt land, satt opp. Statuen bærer den tragikomiske innskrift: «Folkets kjærlighet, min belønning». I sin nasjonale likegyldighet har det norske folk latt seg by en slik uhørt frimurerisk hån uten å kny.

Her kunde nevnes en rekke andre mord og andre forbrytergjerninger som det internasjonale frimureri har forøvet opp gjennom tidene, men det vil falle for langt så omfattende som frimureriets synderegister er. Men jeg skal her

ikke unnlate å peke på at de mennesker er fullstendig på villspor som tror at kampen mot jødedommen har noe med en agitasjonsmanøvre å gjøre i den hensikt å skaffe en syndebukk for den nød og elendighet som verden og menneskene har lidd og lider på grunn av kriger og blodige omveltninger. La oss da bare ta for oss en enkelt uttalelse som er fullt tilstrekkelig til å klarlegge dette forhold: Den engelske jøde og høygradsfrimurer, britisk statsminister Benjamin Disraeli skrev like før sin død:

> «Det er jøder som bestandig volder Europas revolusjoner og opprør, organisert og ledet av jøder.»

Disse linjer sier mer om jødeproblemet enn bindsterke bøker. Vi kunde bare til Disraelis ord også tilføye «kriger». For også her kan man klart følge jødenes blodige spor. Og deres utøvende hånd er som vanlig frimureriet.

20. **Frimureriet og Verdenskrigen 1914—1918.**

La oss se litt nærmere på Verdenskrigen 1914—1918. Det foreligger så mange vektige beviser for at denne i alle detaljer var planlagt av frimureriet fra begynnelsen til slutten at det

for ethvert normalt begavet menneske ikke kan være noen grunn til å tvile på dette.

Allerede i året 1890 offentliggjorde det engelske frimurerbladet «Truth» (Sannhet) en artikkel om hva som skulde komme. Artikkelen

Broder Walter Rathenau.

Tysklands onde ånd. Jøde. En av verdensfrimureriets øverste ledere. Arbeidet under verdenskrigen intimt sammen med ententens ledende frimurere på Tysklands ødeleggelse. Var utenriksminister under november-republikken.

var ledsaget av et større bilde i form av et Europa-kart hvor alle landene er gjort til republikker, og i et hjørne ser man den tyske keiser Wilhelm II som flyktning, som allerede som kronprins hadde avslått å tre inn i frimureriet for å bli et lydig redskap for jødene. Kartet finnes gjengitt på annen plass i denne bok. Det taler sitt eget tydelige sprog om den planmessighet hvormed alt var ordnet. — Jødedommens mål var før Verdenskrigen følgende:

Først og fremst å ødelegge det germanske Tyskland og det ortodokse Russland. I Tyskland sørget frimureriet derfor for å gi den virkelige ledelse i landet til høygradsbrødrene, finansmagnaten og jøden Rathenau og halvjøden Betmann-Hollweg. Den sistnevnte ble en fanatisk og overbevist hjelper for Rathenaus jødeplaner.

Under en frimurerkongress i Berlin i 1910, hvor Rathenau var tilstede, uttalte den innviede og vitende høygradsbroder, finansmagnaten, sosialdemokraten og jøden Singer blant annet følgende:

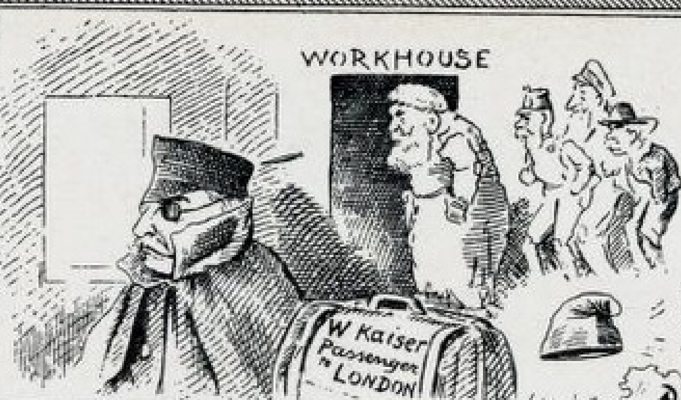
> «Den europeiske krig kommer såsant dere ser meg sitte her; for vår høyfinans vil den»

Og hvem er det som alltid dirigerer høyfinansen? Jo, det er jødedommen gjennom sitt viktigste organisatoriske redskap: det internasjonale frimureri. Til og med mordet på erkehertugen, som var den ytre foranledning til Verdenskrigen, var planlagt alt flere år i forvegen. Her skal siteres et brev som broder Köthner fra Den tyske store landslosje overrakte, den 28. oktober 1913 kl. 11.15 formiddag, til den regjerende landsstormesteren grev til Dohna-Schlodien i ordenshuset til den såkalte frimurerstormakt i Berlin, Eisenacherstrasse 12, ifølge referat i frimurerbladet «Femstern»:

Kong Edvard VII av England

i fullt frimurerutstyr. Han ble reknet for en av sin tids «største» frimurere, og vel ikke uten grunn, da han nemlig var en fanatisk tyskhater og innledet den engelske innkretningspolitikk mot Tyskland. — Som påpekt på annen plass i denne bok, var frimureriets mål tidligere i første rekke tilintetgjørelsen av det keiserlige Tyskland og det zaristiske Russland.

Dette kart ble offentliggjort i det engelske ukeblad «Truth» julaften 1890. Eier og utgiver av dette blad, som dengang kom i et opplag på over en million eksemplarer, var den kjente politiker og frimurer HENRY LABOUCHÈRE. Som en av jødenes betrodde menn innen frimureriet var han blitt innviet i deres planer om å sette krig og revolusjoner igang over hele Europa.

SWEDISH AND NORWEGIAN REPUBLIC
FINNISH REPUBLIC
BRITISH REPUBLIC
DANISH REP.
Baltic Sea
RUSSIAN DESERT
GERMAN REPUBLICS
POLISH REPUBLIC
FRE REPU
SWISS REP.
AUSTRIAN REPUBLIC
BULGARIAN REPUBLIC
ITALIAN REPUBLIC
Adriatic S.
B. of Biscay
IBERIAN REPUBLIC
MEDITE EAN S.

«Jeg hadde i årene 1911 til 1913 naiv og uvitende oppdaget i andre byers og lands losjer ting som heftig rystet meg. For jeg fikk tilfeldig bevis for at frimureriet planla noe fryktelig mot Tyskland. Ved å lytte til uforsiktig henkastede bemerkninger fikk jeg rede på planen om erkehertugens mord og den etterfølgende verdenskrig som skulde styrte tronen og alteret og meget annet, like til de minste detaljer.

Jeg gikk like til landsstormester grev Dohna med denne min fryktelige viten og betrodde ham under fire øyne hva jeg hadde hørt med mine egne ører og sett med mine egne øyne. Men det gjorde ikke noe inntrykk på ham. Denne samtale, som burde ha foranlediget brudd med alle storlosjer i utlandet, endte med landsstormesterens kategoriske erklæring: Det gis bare ett frimureri.»

Det er også ganske oppsiktsvekkende hva grev Ezernius skriver i sin bok «Im Weltkrieg». Han skriver blant annet:

«Han, erkehertugen og tronfølgeren, var fullstendig klar over at attentatplaner truet ham. Ett år før krigsutbruddet fikk jeg underretning fra ham om at frimurerne hadde besluttet hans død. Han nevnte også byen

hvori denne beslutning var blitt fattet. Dens navn har jeg glemt. Han nevnte også navnet på forskjellige østerrikske og ungarske offiserer som måtte vite herom.»

Den største feil erkehertugen gjorde, var at han ikke henvendte seg til sitt folk med sin viten, men istedet lot frimurerne beholde slagmarken alene.

Den såkalte «rettferdige og fullkomne» serbiske storlosje var blitt pålagt å utføre mordet som så skulde sette verden i brand etter planen. Jeg skal her ikke gi noen nærmere omtale av selve mordet på hertug Frantz Ferdinand, men jeg skal sitere litt som viser hvordan juristene bedømmer det hele:

Den norske rettslærde, professor dr. Herman Harris Aall anfører blant annet i sin bok om krigsskylden:

«Gjennom mordernes opptreden går frimurernes deltagelse som en rød tråd. Og da høyesterettsdommeren spurte en av morderpakket, da han var i tvil, om det ikke stod en mektig frimurerorden bak morderplanen. eller om det var den anklagedes fantasifoster, svarte denne: «Jo, det er den rene sannhet, og hundre ganger sannere enn Narodna Obranas (en serbisk storlosje) dokumenter.»

Også professor Aall sier at mordet har sitt utspring i høye politiske, dvs. frimurerkretser. Han sier:

> «At de betreffende krefter er politiske, bevises derav at det dreier seg om en politisk begivenhet av rang, og likeledes at i disse land er de høyeste politiske stillinger besatt med betydelige frimurere. I Frankrike har vi blant andre Poincare, Clemenceau, Viviani, Domergue, Briand, Millerand, Ribot, Delcasse og Joffre. I England har vi Sir Edward Grey, Lloyd George, Churchill, Haldane, Asquit og Buchanan. I Russland har vi storfyrst Isvolsky og Sassenov, i Italia Sonino og i De forente Stater president Wilson m. fl. Alle disse er frimurere.»

Kan noen lenger tvile på den sanne sammenheng om hvem som begynte den forrige verdenskrigen?

Den franske kommunistfører, frimureren Jaures, sa like ut til frimureren Vandervelde, sekretær i Den 2. Internasjonale: «Det ligger i den franske regjerings makt å forhindre Russlands deltakelse i krigen, men man ønsker krigen som man alt lenge har forberedt.» — Han visste nok hva han talte om denne kommunistbroderen.

Hvorledes det hele utviklet seg videre, vil det her falle for langt å framstille. Men jeg vil

Frimurerbrødrene Lloyd George, Orlando, Clemenceau og Wilson

— mestrene for Versaillestraktaten, som vår første folkerettslærde, professor *Hermann Harris Aall*, med rette har kalt *verdenshistoriens største justisforbrytelse.*

bare nevne at det var en selvfølge at land som England, Italia og U.S.A. gikk mot Tyskland. Alle disse land var jo helt og holdent i frimurernes hender. Hele verden skulde mobiliseres på jødenes kommando for å ofres som annet slaktoffer på jøde- og frimurerguden Jehovas alter.

Under hele Verdenskrigen, var det frimureriske sammenkomster både i Holland, Sverige, Danmark og Sveits, hvor frimurere fra Centralmaktene møtte sine «brødre» fra de fiendtlige

land. Alt dette kunde gå for seg av den grunn at Tysklands politiske ledelse jo var i frimurerjødene Betmann-Hollwegs og Rathenaus hender. — Man kunde undre seg over at ikke Tyskland brøt sammen hurtigere enn det gjorde, når man tenker på den veldige makt som stod mot det både utenfor og innenfor. At det holdt ut så lenge som det gjorde, skyldes de nasjonalbevisste og handlekraftige personligheter som hadde plass i hærledelsen, og selvsagt også det tyske folks egen kraft og disiplin. Men i lengden var det jo ikke mulig under slike forhold å stå seg mot en slik uhyre overmakt som brukte så kyniske midler. Tyskland brøt sammen og keiseren ble overtalt til å reise til Holland, slik som bladet «Truth» skrev i 1890. Etter keiserens avreise fra landet, erklærte høygradsfrimureren og jødeættlingen prins Max von Baden, som no var blitt tysk rikskansler, og som var blant de «vitende» brødre, til en korrespondent: «Alt hva det tyske rike og dets forbundsfeller opplever i dag, er resultatet av et stille, underjordisk arbeid gjennom mange år.» Og sant er dette som det er sagt. Frimureriet og dermed jødene hadde fått det som de ville ha det, og for å fullkommengjøre verket, kom alt som fantes av framtredende representanter for den jødiske høyfinans og frimureriet sammen i Paris, for å

diktere Tyskland freden og for å opprette Folkeforbundet som begynnelsen til et jødestyrt Pan-Europa. Den ledende person i alle disse bestre-

Max Warburg.
En av de jødiske makthavere i Tyskland etter marxistrevolusjonen. Høygradsfrimurer. Beriket seg kolossalt på det tyske folks ulykke. Var «tysk» delegert ved fredskonferansen i 1919.

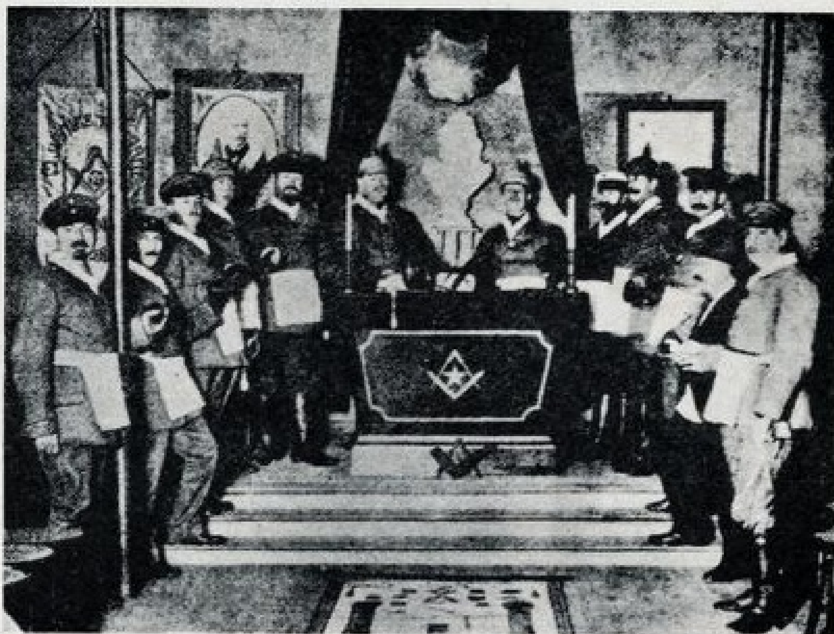

Mathias Erzberger.
Jøde og høygradsfrimurer, det tyske sentrumspartis beryktede fører. Begikk under verdenskrigen de gemeneste forbrytelser mot Tyskland.

belser, var mannen som dikterte skjendselstraktaten fra Versailles, jøden og B'nai B'rith-broderen Baruch som i dag er en av president Roosevelts nærmeste medarbeidere, ja, faktisk den egentlige diktator bak kulissene.

21. **Frimureriet og bolsjevikrevolusjonen i 1917.**

Det land hvor jødedommen i dag sitter fastest i salen, er Sovjet-Russland. La oss se litt på hvem det var som ledet den mest grusomme og

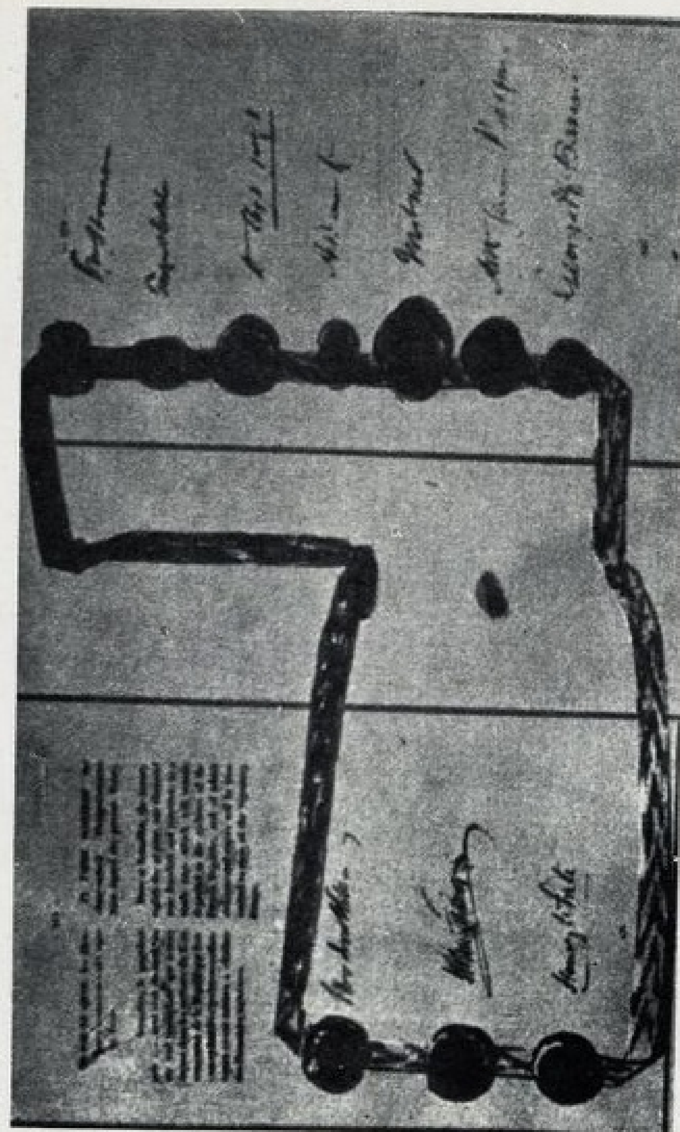

Hvorfor tapte Tyskland krigen i 1918?

Ovenstående bilde fra den tyske feltlosje «Zum aufgehenden Licht an der Somme», kan fortelle atskillig om grunnene hertil. Denne losje hadde, ifølge hva dens «øverste mester», major Felix Witt-Hoe, har skrevet, til stadighet sammenkomster med belgiske og franske frimurere. Nr. 2 til høyre på bildet er jøden Eppstein.

mest bloddryppende av alle revolusjoner i verdenshistorien, revolusjonen i Russland, som brøt ut i Petrograd i 1917.

Den franske jøde og frimurer Boulay drog i 1909 til Russland for å reorganisere hemmelige losjer der etter at de gamle losjer var blitt forbudt av tsaren etter revolusjonen i 1905, som og-

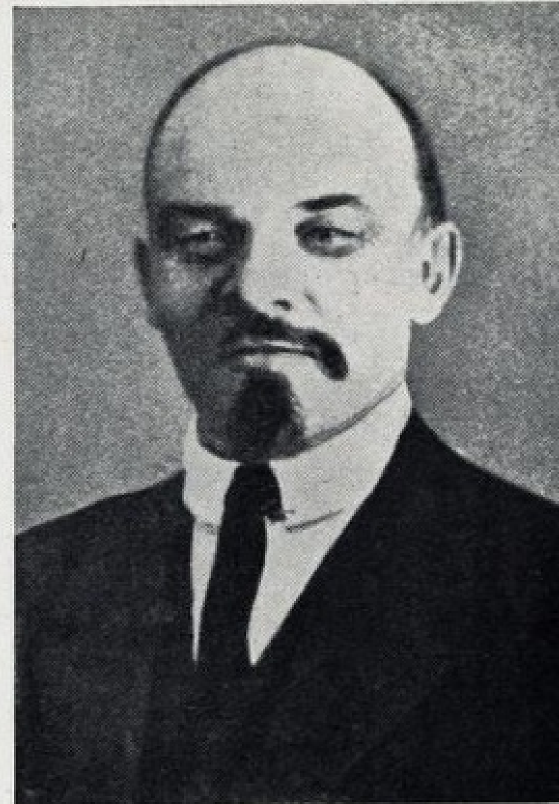

Skjendselsdokumentet fra Versailles.

Fotografisk gjengivelse av skjendselsdokumentet fra Versailles. Som man ser er ikke bare underskriftene, men til og med lakkseglene plasert i nøyaktig samme antall på de to sidene som de 10 bud på tavlene fra Sinai. Gir det ikke stoff til ettertanke?

så var jøders og frimureres verk fra først til sist. Da han vendte tilbake til Paris, uttalte han på en frimurerforsamling følgende: «Hvis tsaren kunde se listen over frimurerne, så vilde han der finne mange navn på personligheter som stod ham nær.» Og under en fest som Stororientlosjen i Paris holdt for broder Boulay 20. oktober 1910, uttalte festtaleren blant annet: «Historien vil komme til å fortelle at De, broder Boulay, har æren for å ha opprettet de symbolske tabernakler ved Nevaen og ved Kreml.» Videre uttalte festtaleren om de hemmelige losjers oppgaver som skulde være, «i stillhet å følge utviklingen og være beredt til å gripe inn i rikets skjebne hvis omstendighetene krever det etter ordre fra de usynlige fedre.»

Så helt stille fulgte allikevel ikke losjene utviklingen, for allerede 14. september 1911, ble den russiske minister Stolypin, som var den mest framtredende jøde- og frimurerfiende i Russland, myrdet. Minister Stolypin var bare en av de mange fedrelandssinnede russere som måtte bukke under for frimureriets morderhender. Mer og mer grep frimureriet om seg i Russland. Da tiden fantes å være inne, beveget frimurerne tsaren til å erklære Tyskland krig, for at de så lettere skulle kunne fullføre sitt «arbeide» for å bringe det mektige og stolte rike i oppløsning. I 1917 ble tsaren arrestert, og jøden og høygrads-

Broder Wladimir Iljitsch Uljanov Lenin.

Kalmukjøden og B'nai B'rith-broderen som sammen med Trotzky, Kamenev og andre jødiske frimurerbrødre gjennomførte den russiske revolusjon. Lenin ble i navnet den nye rådsrepublikks diktator. Lenin er blitt revolusjonens og marxismens store «helgen». Den første forordning han utstedte var en lov som fastsatte dødsstraff for jødeforfølgelser og antisemittisk propaganda.

frimureren Kerenski dannet regjering og banet etter beste evne vegen for en fullkommen jødisk revolusjon under ledelse av frimurerbrødrene og jødene Braunstein-Trotzky, Radek-Sobelsohn, samt Stalin og halvjøden Lenin. Den sistnevnte var ved hjelp av sin frimurerbror, den tyske halvjøde og rikskansler Bethmann-Hollweg, sendt fra Sveits, hvor han oppholdt seg i landflyktighet, gjennom Tyskland til Petrograd i en plombert jernbanevogn. Og hele den røde revolusjon ble finansiert av den internasjonale jødefinans under ledelse av jødene og høygradsfrimurerne Otto Kohn og Jacob Schieff i New York, og den svenske jøde og høygradsfrimurer og mangemillionær Olof Aschberg i Stockholm. Slik er altså det jødiske redselsherredømme som mange naive nordmenn i dag støtter, helt og holdent et produkt av frimureriets virksomhet.

Selv lærte jeg den sanne sammenheng mellom bolsjevismen og jødedommen å kjenne, da jeg i 1937, foretok en reise til Leningrad, Moskva og Kiev. Jeg fikk et tydelig innblikk i hvorledes en liten jødisk herskerklikk levde høyt på bekostning av et til de ytterste grader undertrykket og utbyttet russisk folk. Jeg ble fullstendig overbevist om at hele «kommunismen» ikke er annet enn et skalkeskjul for den mest hensynsløse, jødiske imperialisme.

Broder Leo (Leiba) Bronstein-Trotzky.

Jødisk høygradsfrimurer, en av verdenshistoriens brutaleste terrorister. Var visepresident på B'nai B'rith-kongressen i Basel i 1897, hvor som nevnt jødene vedtok det i «Zions Vises Protokoller» (Den Nye Verdenskeiser) oppsatte «program» for en erobring av verdensmakten. Etter dette «program» gjennomførte Trotzky sammen med Lenin den russiske revolusjon og ble den nye sovjet-republikks egentlige diktator. Som sådan la han for dagen ubeskrivelig kynisme og grusomhet og lot millioner av mennesker myrde. Trotzky oppholdt seg i 1935—36 som «gjest» i Norge og ble den gang av sine venner og tilhengere innen Arbeiderpartiet hyldet som den «geniale arbeiderfører».

Broder Karl Radek-Sobelsohn.

Jøde og frimurer, en av den russiske revolusjons forgrunnsfigurer. I lang tid Sovjets pressediktator.

Broder Bela Kun

(Aaron Cohn.)

Jøde og frimurer, en av verdens grusomste terrorister. Iverksatte bestialske myrderier i Ungarn i 1919. Lot i 1922 på Krim 70 000 mennesker nedskyte med maskingeværer. Hjalp den «lovlige» spanske regjering med å organisere terror og forbrytelser under borgerkrigen.

Losjearbeidet som forberedte revolusjonen i Russland.

LIBERTAS AEQUALITAS FRATERNITAS

Fotografisk gjengivelse av opptakelsesbevis fra den russiske frimurerlosje Narcissus i Kiev året 1917. Teksten lyder på norsk: (Originalen på latin):

> Verdensfrimureri. Russiske avdeling.
> Losjen Narcissus. Gammelt og antatt skotsk ritual.
> Frihet. Likhet. Broderskap.
> Til ære for verdens store byggmester.
> Til alle stormesteren av losjen Narcissus's på jordkloden spredte brødre.
> Vit alle at Serius ...., vår bror, har gjennomgått den første lærlingegrad av vårt hierarki, at vi anbefaler ham til alle brødre, slik at han i overensstemmelse med sin grad blir gitt adgang til losjemøtene.

Orient Kiev, 18. november 5917 (1917, etter jødisk tid.)

Menneskenes godtroenhet er frimureriets beste støtte.

Man kan undre seg på hvorledes alt dette kan gå for seg uten at folkene begriper noe av det hele. Men det later til at man ikke vil tro det man ikke ønsker å høre. Og dessuten har jo landenes av jøder og frimurere beherskede presse- og forlagsvirksomhet sørget for å fortie sannheten etter beste evne. Frimureren Didler som brøt ut av Den tyske store landslosje, bad gjentatte ganger før Verdenskrigen Europas fyrster forby frimureriet. Han var selv i de høyeste grader og visste hva det hele dreiet seg om. Han skriver blant annet:

«Vi ber inntrengende om at disse våre åpenbarelser fra de hemmelige selskaper må bli tatt hensyn til selv om de er rystende i sine enkeltheter. Vi ber om dette for folkenes freds skyld.»

«De skjebnesvangre tider vi opplever, krever at kritikken kommer fram i dagen. Forskingens fakkel må lyse inn i alle dunkle kroker. Det historiske og vitenskapelige erkjennelsesprinsipp tåler med vilje ingen hemmeligholdelse. Det lar seg ikke spille på nesen av et stort, mektig, skjebnesvangert, opprørsk og mystisk selskap hvis

grunnregel er å ikle seg alle mulige skikkelser for på tusen forskjellige måter å spille roller som man går ut fra kommer til å villede menneskene.»

«No står saken seg slik at i frimureriets nederste grader foregår det ikke noe av større betydning. I de øverste grader derimot, hersker den mest raffinerte ondskap og den ytterste grad av egoisme.»

«Hvis den nuværende kurs skal holdes, går Europa en katastrofal tid i møte, hvor den nuværende samfunnsbygning helt vil bryte sammen og frimureriets høyeste grader, vil nå sitt demoniske verdensmål, idet alle troner vil styrte sammen, alle regjerende fyrstehus utslettes og den europeiske universalrepublikk opprettes.»

«Da man utkastet planene for en gjennomførelse av verdens-republikken, bestod hovedoppgaven i dette: Hvorledes og på hvilken måte man skulde skjule for monarkene og deres regjeringer frimurernes sanne mål, videre hvorledes man skulde tilhylle de metoder og veger frimurerne benyttet for å nå sitt mål og hvordan man best

skulde ikle dette forbrytersystem et tillitvekkende og verdig ytre. Ved hjelp av disse midler skulde de godtroende monarker lures og fordrives fra sine troner, regjeringene styrtes og statsmakten komme helt i frimurernes hender. Man ga derfor ordenen to skikkelser. En ytre full av pomp og prakt, med alle slags seremonier, humane idealer osv., men for de «innviede», de «betrodde» brødre ble det opprettet et system av «skjulte høygrader» som dannet ordenens kjerne. «Den høye politikk», «oppnåelsen av verdensherredømmet diskuteres og behandles bare i og av en liten klikk høygradsbrødre.»

22. Frimureriets internasjonale og overstatlige karakter.

Jeg skal nevne noen uttalelser av høygradsbrødre som har hatt mot til å bryte ut av losjene og avsløre dem slik som deres samvittighet tilsa dem. Jeg tror nemlig at disse uttalelser fra frimurere, vil bedre enn meget annet, belyse frimureriets sanne vesen. Man skal her huske på at de uttalelser som gjelder f. eks. det tyske frimureri også gjelder det norske; for det gis jo, som jeg tidligere klart og tydelig har påvist bare e t t frimureri selv om det

er mange losjer. Dessuten arbeidet den tyske storlosje etter nøyaktig samme ritual som den norske, nemlig det såkalte svenske system.

Høygradsfrimureren Carl Heinzen avsier følgende dom: «Vi har alle kjent mennesker som har gjort seg selv så foraktelige at enhver respektabel mann aller helst unngår dem eller begunstiger deres uskadeliggjørelse. De har dog bestandig funnet støtte og har kjempet seg gjennom vanskeligheter ved hjelp av hemmelig hjelp, hvor ethvert ærlig menneske ville ha brukket nakken. Til slutt kom man undervær med at de var blitt brødre, medlemmer av frimurerordenen, hvis innflytelse rekker helt inn i fengslene og til domstolene. Når den mistanke, som ble vakt ved hjelp av påfallende foreteelser, blir begrunnet, så er tiden kommet til å bytte om frimurernavnet med forbryterbetegnelsen og selve ordenen bør få det navn den fortjener: et livsforsikringsselskap for skurker,» uttaler den tyske høygradsfrimureren.

Frimurerbroderen von Knigge skriver i 1816: «Frimureriet er et middel til å fremme jødenes hemmelige, esoteriske rike.»

Den tidligere nevnte høygradsbroder Didler skriver: «Frimureriets hemmelige ledelse består utelukkende av jøder.» Dette er også hva Walther Ra-

thenau, som selv var blant de øverste 33 jødiske ledere av verdensfrimureriet, åpent innrømmer. Han sier også at disse 33 ledere er jødiske finansmagnater og statsmenn. Når en dør, velger de gjenværende hans ettermann. Walther Rathenau nevnte ikke tallet 33, men 300. Men general Ludendorff og andre tyske frimurerforskere, mener å kunne bevise at ledelsen bare består av 33 jøder av 33. frimurergrad. Man driver for tiden i Tyskland på med å utforske de beslaglagte frimurerarkiver til bunns, og disse kan da muligens gi svar på dette og andre interessante frimurerspørsmål. Imidlertid skal her bare nevnes at i Den tyske store landslosjes arkiver har man blant annet funnet en protokoll fra en internasjonal kongress for de 350 øverste frimurere i verden, som ble holdt i Lausanne i 1909. Av disse 350 øverste frimurere i verden, var de 300 rene jøder etter hva de foretatte undersøkelser har bevist.

Den berømte høygradsbroder Garibaldi, har avgitt følgende tilståelse om frimureriets vesen: «Den veg vi må gå er en forferdelig veg. Våre hjerter må ikke huse noen slags medlidenhet.»

Jeg har tidligere nevnt en rekke beviser på at frimureriet ikke kjenner noen menneskelig medlidenhet, og man kunne med letthet fylle en hel bok alene med beskrivelser av frimureriske mord- og voldshandlinger opp gjennom tidene.

23. Det norske frimureris politiske virksomhet før 1905.

Fordi om jeg foran hovedsakelig har sitert fremmede lands frimureres uttalelser om losjenes politiske virksomhet, så må ingen av den grunn tro at de norske losjer står i noen særstilling på dette område, selv om enkelte av våre heimlige brødre etter beste evne søker å bedyre det norske frimureris uskyld overfor uvitende ikke-frimurere.

Tidligere i denne bok er omtalt den politiske losjevirksomhet før Karl Johans tronbestigelse. Men losjenes politiske virksomhet var ikke dermed slutt, nei, da begynte den først for alvor. Norske offiserer, f. eks., ble tvunget til å gå frimureriets ærender, etter befaling fra den svenske konge i dennes egenskap av Viseste Salomos Vikar for Norge og Sverige. Enkelte norske frimureroffiserer var så besatt av unasjonal losjeånd at de uten å kny etter ordre fra V.S.Vikarius, brøt sin faneed og handlet stikk i strid med Norges interesser. Det mest grelle eksempel på slike fedrelandsforrædere, var frimurerprovinsialstormesteren, Norges kommanderende general inntil 1905, som ganske åpenlyst gjorde alt han kunde for å få ødelagt det norske forsvarsvesen. Og hva annet hadde han å gjøre, dersom han ikke våget å ta opp kampen mot «De

usynlige fedre», ved å nekte å utføre de ordrer han som frimurer mottok fra kong Salomos svenske stedfortreder.

Dette viser mer enn tydelig nok hvor uhyggelig alvorlig ment frimureredene er, tross alt snakk fra enkelte frimureres side om at de bare er symbolsk ment.

Bjørnstjerne Bjørnson rettet i tiden før 1905 i «Verdens Gang» en rekke kraftige angrep på frimureriet, hvori han spesielt påpekte det umoralske i at nordmenn gjennom de frykteligste eder og besvergelser forpliktet seg til blind og ubetinget lydighet mot ideer og personer som de ikke kjente det minste til.

Jeg skal her bare nevne et ganske kort utdrag fra «Blade av Norges frimurerhistorie», utgitt av Storlosjen Polarstjernen i 1923, som kanskje kunde få noen hver til å besinne seg litt før de påstår at edene bare er av symbolsk betydning. Her står nemlig blant annet: «Det ble vanskelig for norske menn, dvs. frimurere, å adlyde enhver av V.S.V's befalinger, spesielt i 1905.» — Ja, slik står det like ut. Altså var norske frimurere, så vel som all verdens andre frimurere, forpliktet til å adlyde ordrer fra sine losjers ledelse, uansett hva disse går ut på.

24. Finnes det nasjonale frimurerlosjer?

Enkelte norske frimurere hevder at det norske frimureri var nasjonalt og selvstendig og helt uavhengig av det internasjonale frimureri. Som jeg tidligere har nevnt, er dette en absolutt forvrengning av sannheten. Men løgnen har alltid vært et av frimureriets viktigste forsvarsvåpen når det blir angrepet. Ja, etter frimurerkatekismens kapitel 7, er frimurerbrødrene forpliktet til å lyve dersom det gagner frimureriet. Men for å slå fast at enhver videre diskusjon om dette emne er overflødig, skal jeg bare kort og godt trekke fram hva frimureriet selv mener herom. Frimurerbladet «Auf der Warte» nr. 5 1925 skriver: «Det finnes ikke noe nasjonalt eller konfesjonelt frimureri. — Kun ett eneste og udelelig. Den som påstår noe annet er overfladisk, slått av blinnhet og fullstendig på villspor.»

Det eneste moralsk forsvarlige standpunkt for frimurerne, når de har fått kjennskap til alt det som her er framholdt, som muligens svært mange frimurere ikke har hatt kjennskap til, det må være å ta avstand fra frimureriet uten hensyn til losjens «usynlige fedre» og «hevnende hender», og uten videre bryte de 7 jødiske Salomosegl som etter ritualet ble satt på broderens munn ved inntredelsen i 1. grad.

25. **Den jødiske ledelse av frimurerlosjene. Ikke-jødenes fullstendige proletarisering er frimureriets mål.**

Jeg nevnte innledningsvis Sir Baldewins ord om de hemmelige makter, men for at ingen lengere skal være i tvil om disse makters sanne vesen, vil jeg også sitere hva den engelske førsteminister, jøden og høygradsfrimureren Benjamin Israel (Disraeli), adlet til navnet lord Beaconsfield, uttalte i en tale han holdt i Aylesbury 20. september 1876. Han sa følgende som jeg vil be alle merke seg vel, for hans ord er kanskje enno mere aktuelle i dag enn dengang:

> «Europas nyere historie kan bare den skrive som er innviet i de hemmelige selskapers hemmeligheter. Dette århundres statsmenn har ikke bare å gjøre med regjeringer, keisere, konger, og ministre, men også med de hemmelige selskaper. Disse kan i siste øyeblikk, tilintetgjøre enhver beslutning. De har agenter over alt, som ikke går av vegen for mord, og som igangsetter blodbad, (i form av kriger og revolusjoner forf. anm.) dersom de finner det hensiktsmessig. Verden blir regjert av ganske andre personer enn de som ikke forstår å se bak kulissene innbiller seg. Avskaffelse av privateiendommen er

> proklamert av de hemmelige selskaper (kfr. forholdene i Sovjet-Russland, forf. anm.) som danner provisoriske regjeringer. Og menn av jødisk rase befinner seg i ledelsen av ethvert av disse selskaper. De flinkeste samlere av rikdom, samarbeider med kommunister, — det utvalgte folk rekker hånden til den nedrigste kaste i Europa.»

Ja, slik sier han sannheten like ut. For denne jøden og høygradsfrimureren visste meget vel hva han talte om.

26. **Jødenes oppskrytte dyktighet.**

Mange uklare hoder fristes kanskje til å tro når de ser den overveldende makt jødedommen har, at denne maktstilling beror på en overlegen intelligens hos jødene, og at disse på alle måter er så meget dyktigere enn ikke-jødene. Denne tanke ser vi til stadighet framholdt i de demokratiske lands av jøder og frimurere sensurerte presse, så det er forsåvidt ikke merkelig at den store masse også i vårt land, som tidligere også stod under den velkjente «demokratiske» innflytelse, til en viss grad har latt en slik fullstendig grunnfalsk innstilling få festne seg.

Skulde virkelig dette nedrige asiatiske bastardfolket, som aldri har maktet å skape noen selvstendig kultur av betydning, — være oss nordmenn overlegne på noe som helst område? Vi ser selvsagt bort fra jødenes enestående dyktighet som hyklere, bedragere og løgnere, og som negative kritikere og kulturnedbrytere. For når det dreier seg om disse områder, er jødene oss nordiske mennesker ubetinget overlegne i «dyktighet».

Den egentlig årsak til jødenes tallmessige dominerende stilling på det intellektuelle og økonomiske område overfor sine vertsfolk, skyldes ved siden av deres forakt for manuelt arbeide deres sykelige pengebegjær og deres samhold. Grunnlaget for jødenes herredømme over verdens gullbeholdninger har jødene skaffet seg ved hjelp av den «oppskrift» herpå, som det jødiske bankierfirma Rotschilds grunnlegger Maier Amschel Rotschild har gitt sine stammefrender:

> «Jeg sier dere like ut, stryk fengselsmuren med frakkeermet, for det er vegen til å bli millionær.»

Slik er altså den fordervelige handelsumoral som har skaffet «det selvutvalgte folk» herredømmet over gullet.

27. **Frimureriets utpregede «jødevennlighet».**

Den sveitsiske høygradsfrimurer i 33. grad, «mester av den høye stol» i storlosjen «Voltaire», dr. Conrad Lerich, brøt med frimureriet i 1935. Han kommer i en i Bern i 1935 utgitt bok med en rekke oppsiktsvekkende avsløringer av frimureriets virkemåte, som gir oss opplysninger av største interesse når det gjelder å finne en forklaring på den mystiske jødevennlighet som en ikke ubetydelig del av menneskeheten i Vest-Europa er besatt av, på tross av at alle klare kjensgjerninger skulde betinge den sterkeste avsky for dette fremmedartede raseelement som ikke har bragt med seg annet enn kulturelt og økonomisk forfall for de folk innen hvilke de har slått seg ned i større mengder.

Høygradsbroder dr. Lerich skriver blant annet:

> «De uegentlige foredrag i losjene, som alle er avfattet etter de samme grunnsetninger, forårsaker en forandring i frimurernes tidligere standpunkter, uten tvang og uten at han selv merker det. Losjene tar brødrene i sin åndelige besittelse.» Videre skriver han noe som er særlig interessant: «Brorskapsideen har utviklet seg til en radikal internasjonalisme og fedrelandsløs anti-

nasjonalisme. — Jødedommen som har erobret frimureriet, har sørget for at humanismen først og fremst blir utlagt som «jødevennlighet». — «Frimureriet lar sine ideer virke slik at de mere og mere gjennomtrenger massene, som en åndelig infeksjon som i tidens løp forutdanner den ånd av hvilken da framgår ganske bestemte partier, ganske bestemte lover, ideer og kulturelle komplekser.»

Det var denne form for «humanisme» som gjorde at den tidligere generalsekretær i Norges lægeforening, en 7. grads frimurer, for full kraft kunne gå inn for å støtte kommunisten Karl Evangs forslag om å ta imot og gi arbeidstillatelse til 100 jødiske læger fra Tyskland.

Det er heller ingen tvil om at bak den «humanisme» som har dannet den sterkeste hindring for en effektiv gjennomføring av rasehygienens lover i samfunnene, står jødedommen, støttet av frimureriet. For for jødene, som selv er bastarder, er rasehygienen den farligste fiende.

28. **Har frimureriet noen gode sider?**

Som avslutning på første del av denne bok vil jeg ikke unnlate å ta opp til behandling endel av de argumenter til fordel for frimureriet, som enkelte, utvilsomt velmenende og bra frimurere har framkommet med i samtaler jeg har hatt med disse.

Enkelte frimurere anser frimureriet for å være sin religion, og de har av den grunn gått opp i de frimureriske seremonier med den største nidkjærhet. De mener at de gjennom utøvelsen av den frimureriske kultus i form av dyrkelsen av orientalske symboler og legendariske overleveringer, har funnet et nytt og verdifullt livsinnhold som så gjennom losjenes oppløsning etter den nye tids frembrudd i vårt land, er blitt revet vekk for dem. De påberoper seg da særlig de mange sikkert stemningsfulle seremonier, med orgelmusikk, sang, den vakre stjernehimmel i førstegradssalen (et lite teknisk vidunder som skal behandles nærmere i neste kapitel om seremonien), «døden» og «oppstandelsen fra de døde» i 3.-gradssalen, ledsaget av Chopins sørgemarsj.

Med hensyn til den sistnevnte seremoni, kan det imidlertid sies adskillig. Foruten at den med rette kan kalles blasfemisk, er den i høyeste grad uestetisk.

Det er ikke tvil om at meget i frimureriets seremoniell representerer en viss søken i en okult verden, som kanskje mange mennesker har interesse av å stifte nærmere bekjentskap med. Men dette forandrer ikke frimureriets vesen. Det bare viser oss at frimureriet har tatt visse psykologisk velfunderte virkemidler i sin tjeneste for å holde brødrenes interesse for losje-virksomheten vedlike, og for lettere å kunne ta dem i sin «åndelige besiddelse».

Det frimureriet har gitt frimurerne, de av dem som oppriktig strebet etter kontakt med en «høyere og bedre verden», det har ikke vært annet enn et bedrag for å kaste disse «søkende brødre» blår i øynene. For et rotfestet menneske som har høye livsidealer som han ønsker å virkeliggjøre eller på annen måte å få tilfredsstillet, han behøver ikke av den grunn hengi seg til en fullkommen slavisk dyrkelse av fremmede, og for ham fullstendig anonyme ideer og personer, og dertil en kultus som han må dyrke under trussel om dødsstraff dersom han røber noe av «hemmeligheten».

Jeg tør derfor slå fast at ikke noe menneske, vil i frimureriet kunne finne noe godt som han ikke med største letthet også vilde ha funnet utenfor frimurerlosjenes «bevoktede» dører. Vi har kirker og konsertsaler hvor enhver kan nyte den samme musikk og sang som tonet i

Kong Salomos krone.

I alle frimurerlosjer verden over finner vi «kong Salomos krone». Den bærer på flere steder jødeguden Jehovas navn inngravert på hebraisk. Ovenstående krone fantes i Den «norske» store Landslosje, og var et av losjens «allerhelligste» klenodier.

frimurerlosjene. Vi har offentlige bibliotek hvor enhver gratis kan finne fram til langt verdifullere livssannheter enn det jødiske virvar som fyller frimureriets ritualbøker.

Det skulde derfor ikke være noe grunn for en fornuftig nordmann til å holde fast på frimureriet, dersom han da ikke gjør det av ganske andre grunner og med vitende og vilje arbeider for verdensjødedommen i dens kamp for å vinne verdensherredømmet. Men gjør han det, da er han hverken fornuftig eller nordmann, da er han rett og slett en «kunstig jøde».

II. DEL

29. EN AVSLØRING AV SEREMONIENE OG HEMMELIGHETENE I FRIMURERLOSJENE

Det som er hensikten med dette kapitel, er ikke å apellere til lesernes trang til sensasjoner, selv om det villig skal innrømmes at de ting jeg her skal gjøre nærmere rede for, er i høyeste grad sensasjonelle. Hensikten er først og fremst den at leserne skal få klare og tydelige beviser for forbindelsen mellom frimureriet og jødedommen også når det gjelder frimurerlosjenes seremonier og ritualer. Videre er det hensikten å påvise hvor lite i overensstemmelse med norsk mentalitet frimureriets symbolske oppbygning i det hele tatt er.

For å gi leserne et mere levende inntrykk av seremoniene gjør vi no følgende lille tanke-eksperiment: Vi tenker oss tilbake til tiden før denne krigen tok sin begynnelse, og vi følger en frimurer på hans veg opp gjennom gradene helt fra ansøkningen om opptagelse i losjen blir innsendt. Den beskrivelse som her følger, er en nøyaktig beskrivelse av seremoniene og ritualet i Den norske store landslosje, som var den største og mest betydningsfulle frimurerlosje i vårt land.

«Veldedighetspalasset».

Det tidligere Frimurerpalass i Nedre Vollgate i Oslo. Det kostet over 3 millioner kroner, og det tok flere år å bygge det ferdig. — Det er neppe noen overdrivelse å si at Norge siden 1905 har vært regjert fra dette «tempel», som betegnende nok kom til å ligge rett overfor Stortinget.

30. **Avstemningen.**

Den som ønsker å bli frimurer, må først sende inn en skriftlig søknad til losjen. Så kan det gå opp til 2 år innen han får svar. I dette tidsrom er alle hans forhold blitt nøye undersøkt av en kontrollkomite på 6 medlemmer. Ansøkerens navn blir oppslått på en tavle i St.

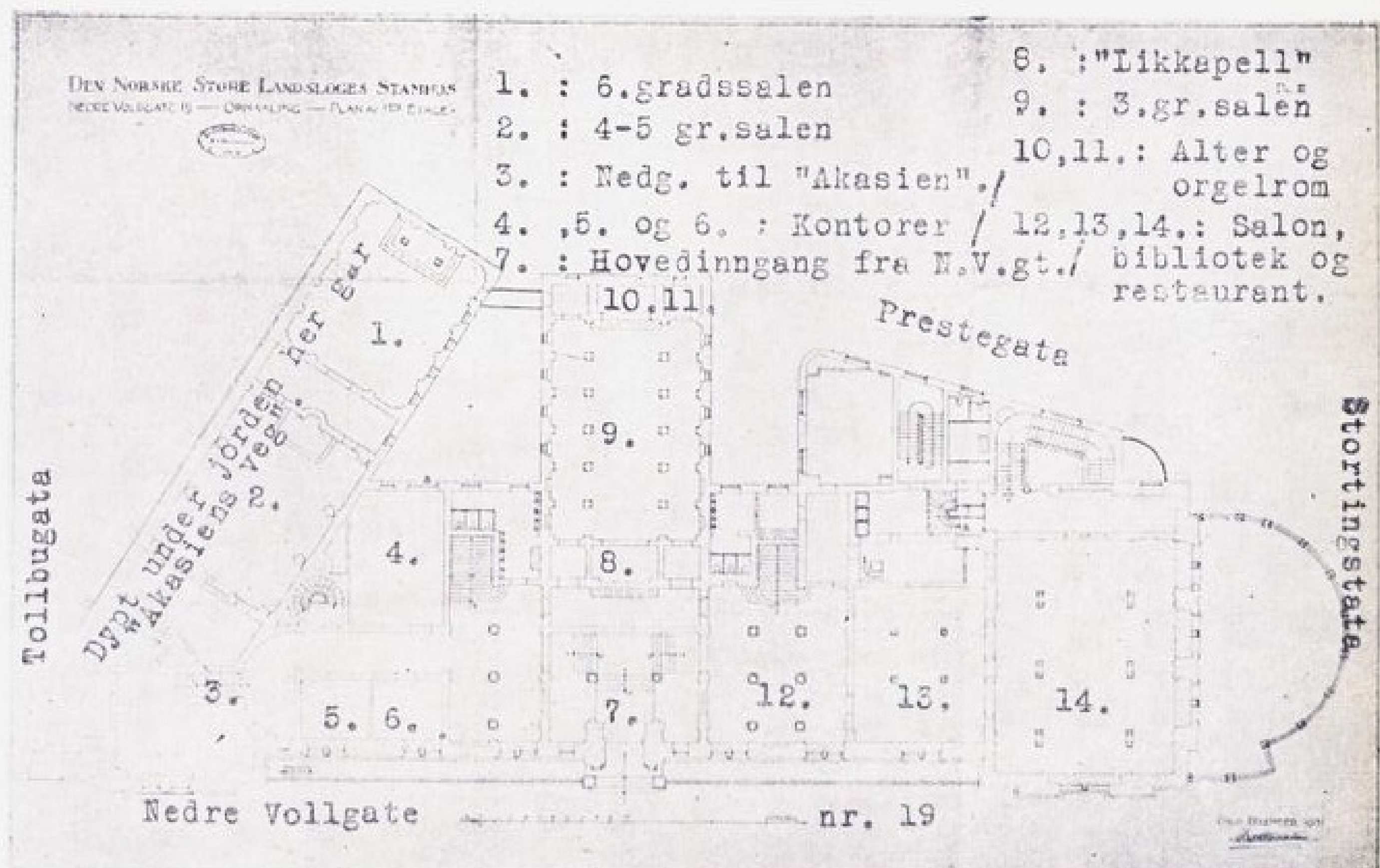
Andreas-losjens kontorer forat brødre som kjenner vedkommende kan gi kontrollkomiteen eventuelle opplysninger om ham.

Når komiteen omsider er ferdig blir det avstemning. Brødrene stemmer med sorte og hvite kuler. Blir det flertall av hvite kuler, kan han komme inn i losjen, blir det derimot flertall av de sorte kulene, blir hans ansøkning om opptagelse avslått.

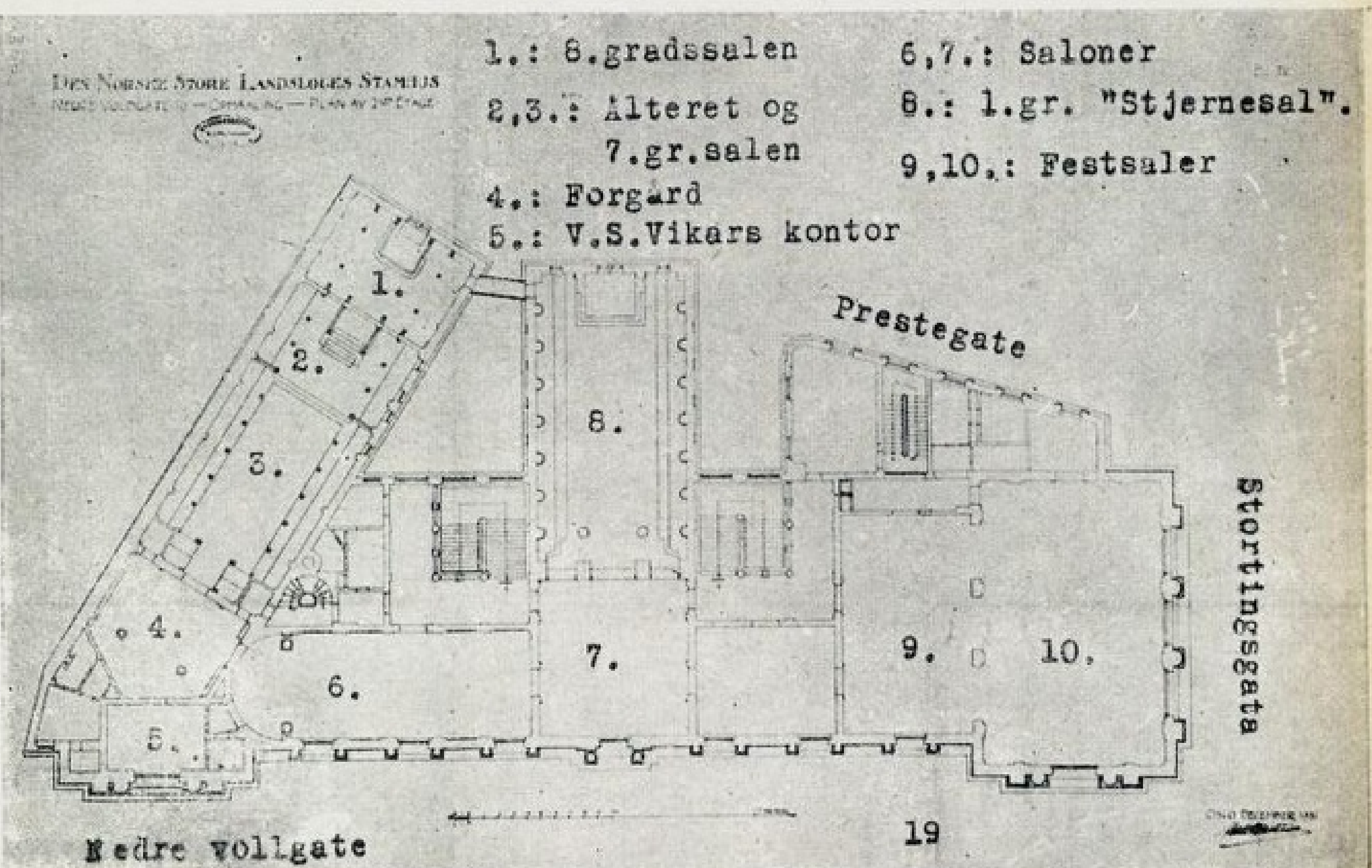
31. **Opptagelsen.**

Vi går da ut fra at en person er blitt godtatt. Han tilskrives så om å møte på en bestemt dag presis klokken 7 om kvelden utenfor den minste porten i plankegjerdet bak losjebygningen i Prestegaten. (De av leserne som ikke er kjent i Oslo, kan orientere seg på plantegningen over losjebygningen, som finnes på en annen plass i boken. Alle de seremonier vi no skal gjennomgå, «foregår» i Den norske store landslosjes «stamhus» i Nedre Vollgate 19 i Oslo).

Utenfor porten blir han møtt av en av sine «faddere» som fører ham med seg over gårdsplassen og opp en baktrapp til en gang i første etasje. Dette skal symbolsk forestille den fornedrelse frimurerne må finne seg i, ved at de før opptagelsen må gå den skumleste bakveg

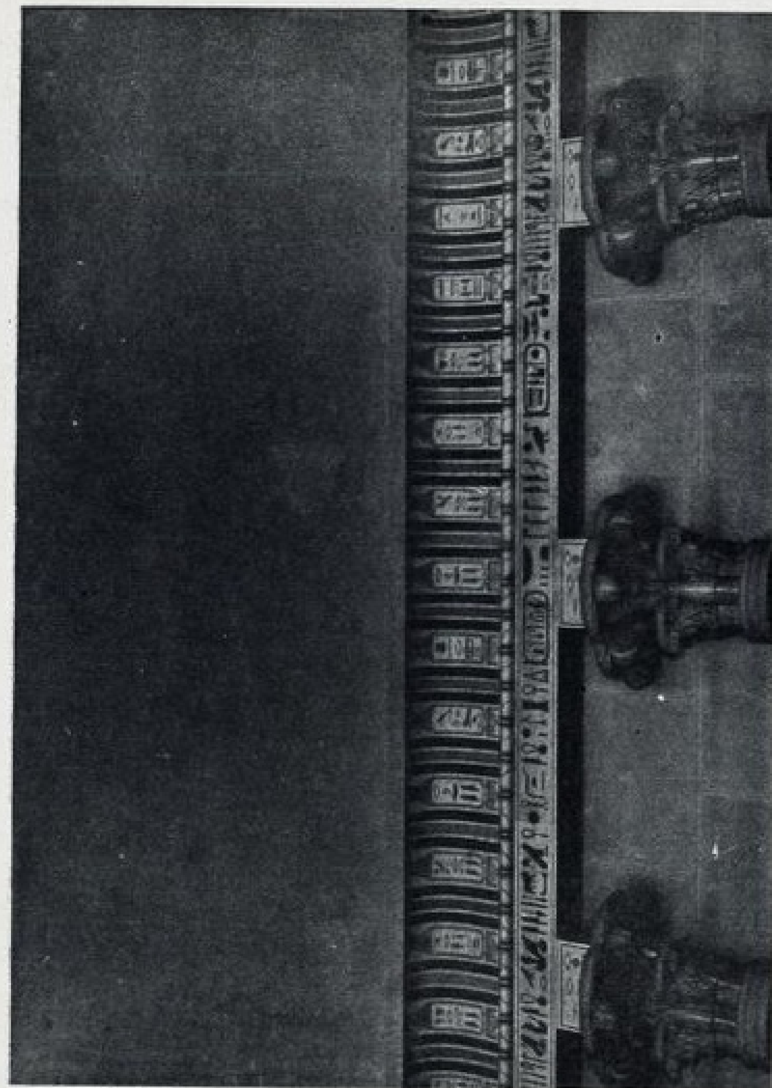
Plan over 1. etasje av Den norske store Landslosjes «Stamhus» i Nedre Vollgate 19 i Oslo.

Plan over 2. etasje av Den norske store Landslosjes «Stamhus».

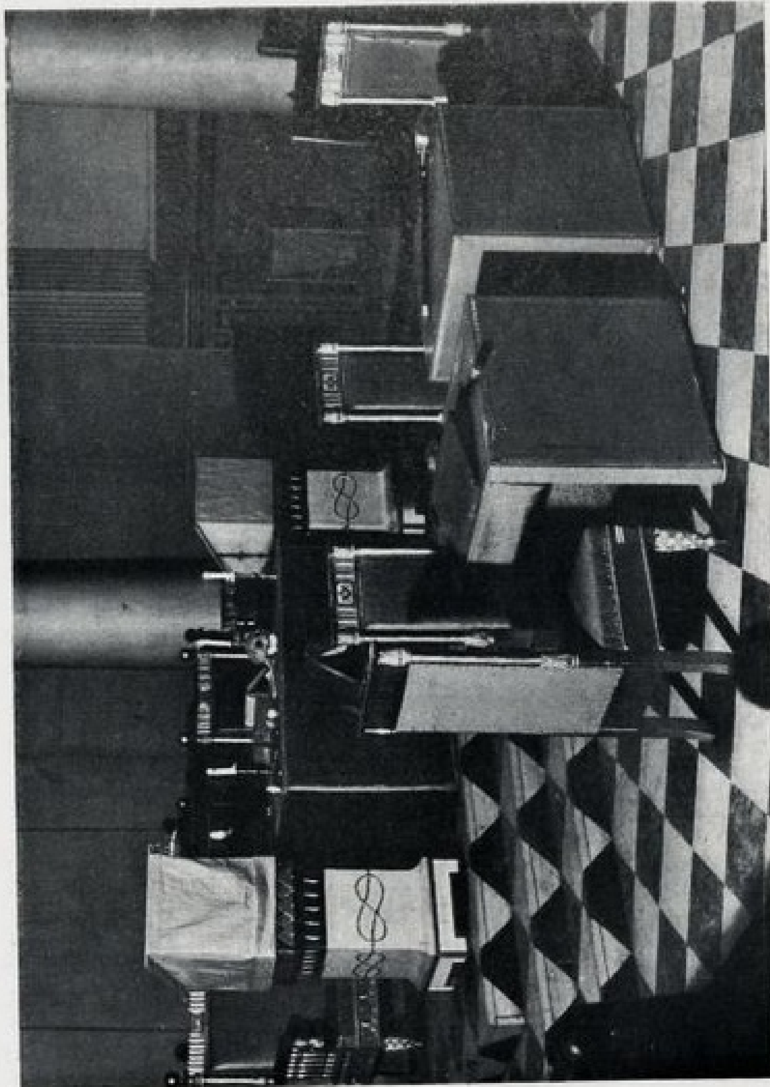
til losjen. Det er alltid to stykker som opptas samtidig. I denne gangen må den «søkende broder» vente inntil losjemøtet i 1. grads losjesal i 2. etasje er åpnet, og opptagelsesprøven kan begynne. Ansøkerne blir så ført opp i 2. etasje, og den ene av de søkende blir no ledet inn i et lite rom som benevnes «Forrommet». Her blir han kledd nesten halvnaken. Alt metall, til og med sin fingerring, må han avlevere, og et hvitt bånd, det såkalte hosebånd, som en finner igjen i den frimureriske, jødiske engelske hosebåndsorden, blir knyttet rundt hans høyre fot. Så henger man på ham en gammel, skitten sort kappe som av symbolske grunner ikke er blitt vasket siden den ble anskaffet i 1896. Den kalles derfor av brødrene vanligvis for «skittkappen».

I forrommet blir den søkende hjulpet av to sekretærer med disse forberedelser inntil han ser ut som en vaskeekte sirkusklovn. Deretter føres han inn i et belgmørkt opptagelsesrom som er bare 2 meter i firkant. Her må han bli i over en halv time, mens hans nerver blir satt på de mest torturaktige prøver. På veggen er et lite indirekte belyst bilde av en dødningeskalle. I rommet ved siden av ramler sekretærene med jernlenker og tomtønner og lager et øredøvende spetakkel. Når den søkende etter at den fastsatte tid er omme er blitt tilstrekkelig

Fra I- — II-gradssalen.

Til minne om det «utvalgte» folks opphold i Egypten, er denne sal holdt i egyptisk stil. Øverst på bildet kan man såvidt skimte «stjernehimmelen». Denne «himmel» er et teknisk vidunder, og den sindrige innretning gir én en fullstendig illusjon av å befinne seg under en virkelig stjernehimmel.

Alteret i I- — II-gradssalen.

mør på hjernen, blir han hentet ut til forrummet av sekretærene. Han må så fylle ut et spørreskjema med alle sine data. Når alt dette er ferdig, knytter sekretærene et hvitt bind for øynene på ham, så han ikke kan se noe som helst, og leder ham så ut på gangen hvor hans to «faddere» venter. No føres han til «forgården» foran 1. gradslosjen, den såkalte stjernesal. Under vandringen setter en av fadderne et sverd med spissen mot den søkendes bryst. Når følget er kommet til losjedøren banker en av sekretærene på tre ganger tre, med to lette og et hardere slag.

«Hvem der?» spørres det så fra losjens indre.

«Den søkende,» svarer så en av sekretærene.

«Hvorledes er han kommet inn?» spør man igjen innenfra salen.

«Jeg og hans faddere har prøvet ham, og han er verdig til å komme inn,» svarer en av sekretærene.

Den søkende som fremdeles har bind for øynene og tøffelen på den høyre foten og «skittkappen» på skuldrene, blir no ført inn i losjesalen og fram på golvet hvor det står tre søyler. Ordførende mester stiller ham no en rekke spørsmål, hvoretter han føres bort til en dør midt på salens ene vegg, og blir så vendt mot

losjens alter. No befaler ordførende mester at han skal få se lyset. Og i det samme bindet rives vekk fra hans øyne avfyrer man et skudd like foran hans ansikt. Som regel får den søkende et sjokk og faller baklengs, men oppfanges av fadderne som står ved siden av ham. Fra dette øyeblikk er den søkende blitt broder og medlem av losjen.

32. **Edsavleggelsen.**

No føres han fram til søylene og ledes rundt hver enkelt av dem, hvoretter han stilles midt imellom dem, mens losjens «taler» kommer bort til ham og leser opp en hel del av ritualboken. Så ber ordførende mester om at den nye broder må bli ført fram til alteret hvor han så må bukke og falle på kne. Så blir han befalt å legge hånden på et dødningehode, ved siden av hvilket det ligger to dødningeleggeben i kryss, og venstre hånd på bibelen. — Som foran nevnt brukes bibelen i frimurerlosjen bare som et symbol, således at dette ikke har noe med respekt for kristendommen å gjøre. — Mens broderen ligger i denne stillingen leses frimurereden opp for ham, som han så må gjenta setning for setning. (Kfr. kap. 8 og 12.)

Han må no se på den andre søkende broder som må gjennomgå nøyaktig det samme

En tysk St. Johannesmesterlosje.

Som man ser av bildet er denne losje så å si nøyaktig lik den norske. Den tyske losje bygget på det «svenske system». De 3 nederste grader var St. Johannesgradene, de 3 neste grader, var St. Andreasgradene. Gradene fra og med 7. til og med 11 grad, var såkalte høygrader.

som han selv. Når denne også er ferdig må de begge fram for alteret og motta 1. gradens insignier, etterat ordførende mester har omfavnet hver enkelt og klappet dem 3 ganger på ryggen og brystet. Deretter binder ordførende mester et skjødeforkle på hver av brødrene. — Dette forkle skal vi komme nærmere tilbake til under omtalen av den symbolske omskjærelse i 4.—5 graden.

Etter å ha fått på seg skjødeforkleet lærer broderen 1. gradens hilsning og «stikkordet» og «løsenet» for 1. grad som er Tubalkin og Jakin. Altså helt jødiske ord. Så mottar han tre par hansker. Et til seg selv, et til sin kone, enten han no har noen eller ikke, og et par til å ha på seg i likkisten ved sin død.

«Hvor mange er no klokken?» spør så ordførende mester.

«Midnatt,» svarer 1. bevoktende broder, hvilket gjentas av de tre andre bevoktende brødre etter tur. — Bevoktende brødre er noe man må ha i losjen for å hindre at utenforstående kommer inn og at brødrene dermed blir fullstendig skandaliserte.

En broder går så rundt med en bøsse og samler inn kollekt fra de øvrige, mens de to nyopptatte går opp til et lite bord til venstre for alteret og betaler opptagelsesgebyret som er kroner 100.00. Derpå gjør brødrene en «broder-

kjede», mens ordførende mester roper «Vivat» 3 ganger, som gjentas av alle brødrene i kor.

«Hvor mange er no klokken?» spør ordførende mester på ny.

«Full midnatt,» svarer de bevoktende brødre etter tur.

Så sier ordførende mester:

«Når solen går o p p i ø s t e n o g n e d i v e s t e n, da er vårt arbeide endt, og da kan vi legge vårt verktøy ned og gå heim.»

Dette skal symbolsk forestille at når den vesterlandske kultur går under skal østens rike under Davidstjernen som er et frimurerisk symbol, stige fram, og når den ikke-jødiske kultur i Vest-Europa er ødelagt, trenger man jo selvsagt ikke lenger noe frimureri for å fullføre dette ødeleggelsesverket.

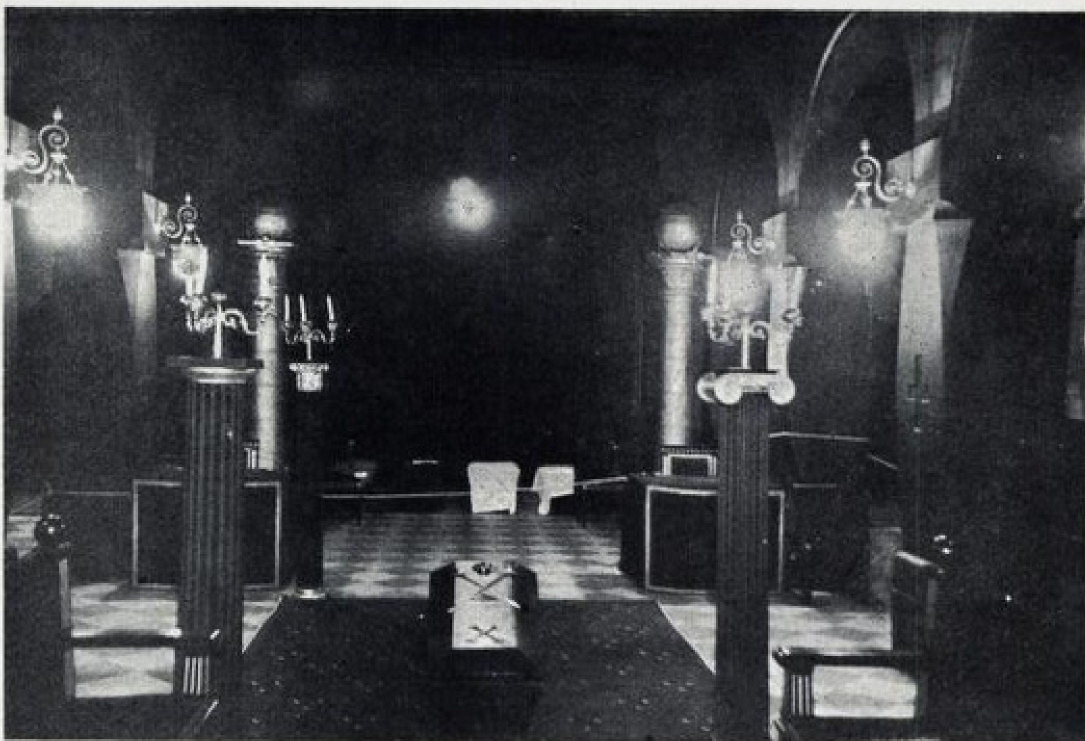
Etter alt dette er selve losjemøtet slutt og brødrene går så inn i en sal ved siden av og spiser og drikker. Under festen etterpå ønsker ordførende mester de nye brødre velkommen, hvoretter disse holder svartaler.

33. **Opptagelsen i 2. og 3. grad.**

I annen grad foregår ikke noe nevneverdig nytt, bortsett fra at opptagelsesgebyret her er kroner 200.00, vi går derfor med en gang over til en langt mere interessant grad: 3. graden

III-gradssalen (Likkistegraden) sett fra «likkapellet» mot alteret.

«Likkapellet» i III-gradssalen. Kistene står ferdige med likklær og annet tilbehør. Her foregår «døden og oppstandelsen».

eller St. Johannes mestergraden, også kalt «likkistegraden».

Som regel er det 6 brødre som opptas samtidig i denne grad. De møtes før opptagelsen utenfor forgården til 7. grad iført 2. grads insignier. Seremonimesteren tar hver av brødrene med inn i et lite rom og eksaminerer dem i hva de har lært i 1. og 2. grad. Deretter føres alle brødrene ned til 3. grads losjesal som ligger rett innenfor hovedinngangen fra Nedre Vollgate (kfr. plantegningen.) I den ene enden av denne salen er et alter med kneleskammel foran. Bak alteret sitter ordførende mester og 1. og 2. deputerte mester under seremonien. Alle har hver sin klubbe i hånden, og flosshatt på hodet som i 1. og 2. grad. Dette er etter mønster fra de jødiske synagoger hvor man også beholder hatten på.

Oppå alteret ligger som vanlig dødningehode og -ben. På begge langveggene er det 3 langbenker hvor de gamle brødrene sitter og nyter synet av de vordende 3. grads-brødre som blir lagt ned i likkistene, for seinere å gjenoppstå som nyfødte jøder».

I salens annen ende er likkapell med et forheng foran, og bakenfor det har vi rommets viktigste inventar, nemlig 5 sorte likkister med likklær og fullt utstyr. Foran likkapellet står to søyler som bærer de jødiske navn Jakin og

Boas til minne om vokterne av kong Salomos tempel. Nesten midt på golvet står den 6 likkisten. Hele salen ånder av svart mystikk og uhyggestemning.

Alle de 6 brødre som skal opptas som St. Johannes-mestre, blir ført inn etter tur til et lite rom til venstre for alterrommet. Når alle 6 er kommet dit inn, må førstemann fram til alteret. Ordførende mester eksaminerer ham i St. Johanneskatekismen. Alt det våset som står der, vil trette leserne for meget å ta med. — Med endel endringer avlegger han no eden som i de 2 første grader. Den vesentligste endring, er at edsformularen her er enda mere truende og sadistisk enn i de to foregående grader. —

Mens broderen ligger på kne foran alteret med hodet bøyd ned har de tjenende brødre i mellomtiden båret den enslige likkiste som stod foran likkapellet, fram til alteret like bak den knelende broder uten at denne merker noe til det. No blir han befalt å reise seg opp og gå baklengs nesten til kisten.

34. **Det «dødbringende» slag.**

I det samme kommer ordførende mester ned fra alteret med sin klubbe, og leser av ritualboken et frimurerisk begravelsesritual, hvor-

etter han uttaler ordene: «Det er fullbragt», idet han slår broderen på pannen med klubben. Derpå tar fadderne og legger broderen ned i kisten og dekker ham fullstendig til med et «likklede». Mens broderen ligger i kisten, kommer de øvrige brødre som er i salen fram med hvert sitt frimurersverd som de slår mot hverandre, idet de hvisker etter tur de jødiske ordene: «Mac Mirac».

Så tar de tjenende brødre og bærer den «døde» i kisten, sakte nedover salen og plaserer ham i likkapellet mens losjens organist spiller en sørgemarsj. Her må broderen ligge i kisten ensom og forlatt inntil de 5 andre vordende 3. grads-brødre som har ventet i det lille rommet på tur, også er ferdige med den samme tragedie, og ligger vel forvart i hver sin likkiste i rad og rekke.

35. **Oppstandelsen fra «de døde».**

Selvsagt kan ikke våre brødre bli liggende i kisten for bestandig. Og heldigvis har man i frimurerlosjen folk som har den vidunderlige evne at de kan vekke sine medmennesker opp fra de døde.

No går nemlig ordførende mester ned til den første kisten og vekker broderen i den opp fra

«de døde», og så videre inntil alle 6 igjen er vakt tillive. Oppvekkelsen foregår på følgende måte: Ordførende mester løfter den «døde»s høyre hånd og sier: «Liket er allerede i forråtnelse, hans negler løsner fra fingerspissene, men med min og Kleopatras hjelp skal vi vekke ham tillive.» No tar en av fadderne likkledet vekk, og begge fadderne hjelpes så ad med å få den «oppstandne» ut av kisten. Så føres broderen ut av likkapellet og tre ganger rundt langs salens fire vegger. Under disse tre rundturer leser seremonimesteren høyt skriftsteder fra det jødiske gamle testamente, som er malt på noen nisjer i veggen og på de tre obelisker på hver langvegg. Så blir han plassert på en benk foran likkapellet ved siden av søylen «Jakin» for å vente på at de 5 andre brødrene også skal bli ferdige med sitt opphold i «dødens dal». Når alle er ferdige blir de stillet opp på geledd, og ordførende mester som har tatt plass bak alteret står no oppreist, og viser de 6 nye St. Johannes-mestre, 3. gradens tegn, løsen og stikkord som er «Mac Benac» og «Schiboleth».

Etter en del andre mindre betydningsfulle seremonier, betales opptakelsesgebyret som her er kr. 300.—, etter at frimureren har lært frimurernes «store nødsignal», «Kainan» eller «til enken Naptalis barn».

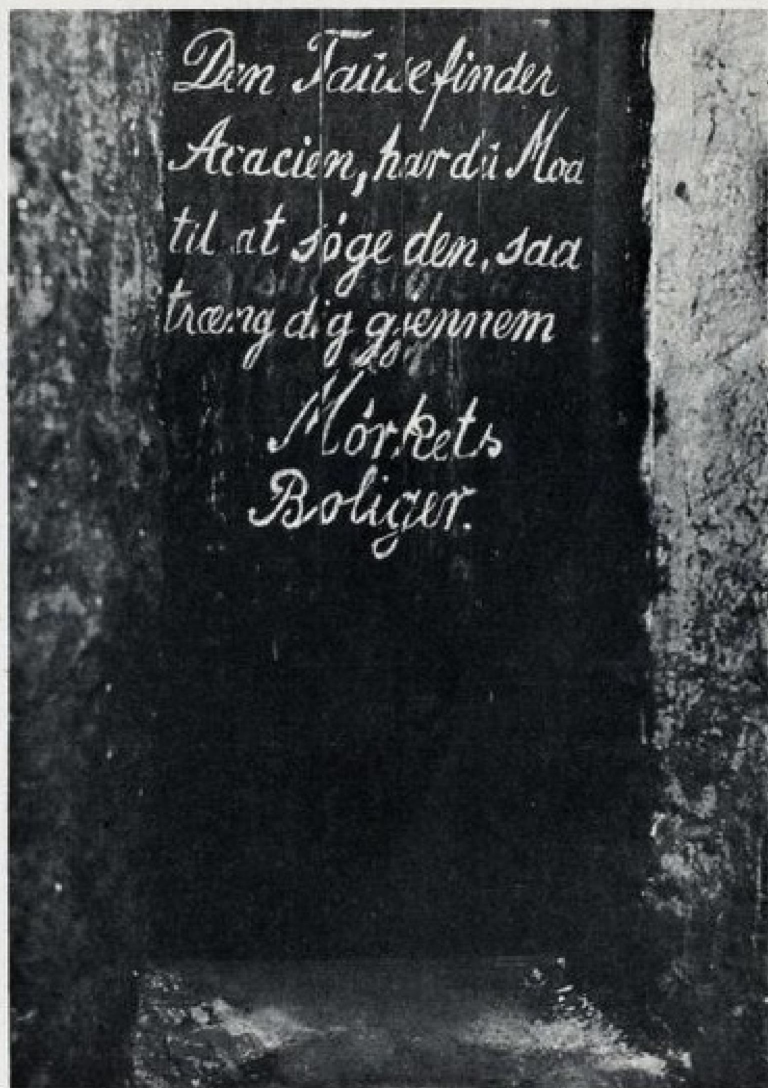

En «bevoktende broder» i full krigsmundering, ved nedgangen til «Akaciens veg» i IV- — V-graden.

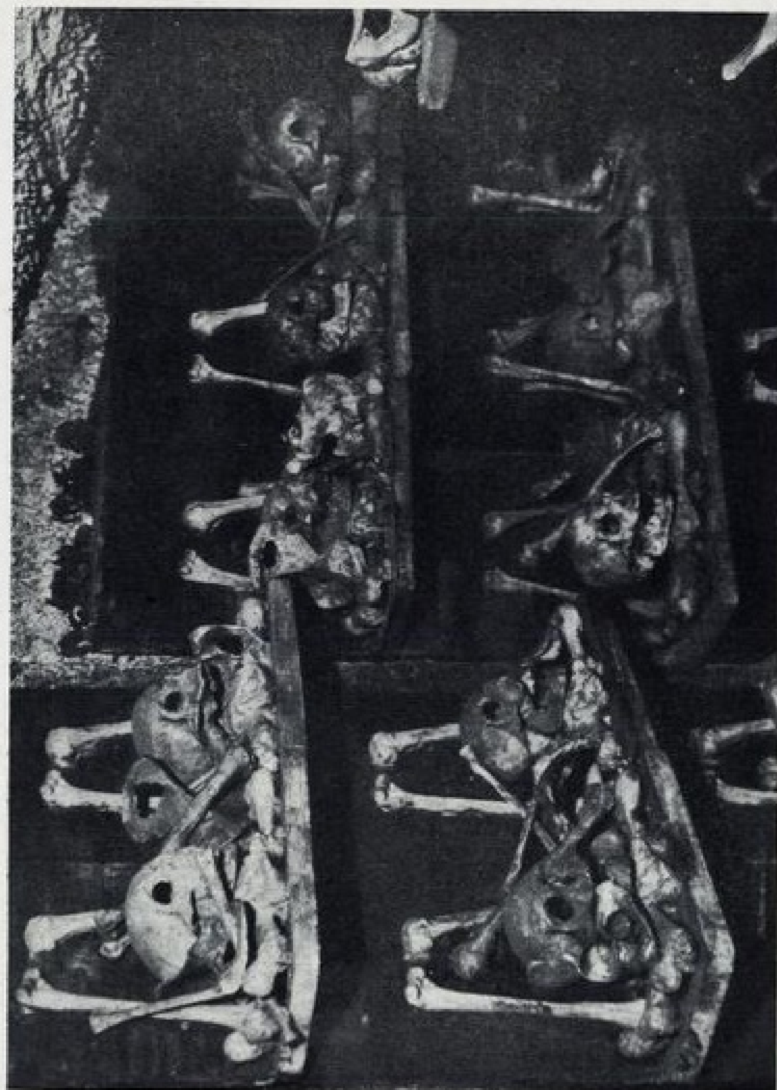

Fra nedgangen til «Akaciens veg».

Før nedgangen til «katakomben» må broderen passere en lang gang ved hvis ende han ser et vakkert indirekte belyst bilde. Idet han kommer bort til bildet, faller en lem ned for bildet med et fryktelig rabalder. Dette skal gi broderen et sjokk, før han tar fatt på de enno større redsler i «Akaciens veg».

IV- — V-graden. — Nedgangen til Akaciens veg.

Fra «Akaciens veg».

Fra IV- — V-graden. — Akaciens veg.

Dette skrekkinnjagende syn møter broderen under den redselsfulle vandring langs «katakomben».

Utsnitt av «Akaciens veg» dypt under jorden. Til høyre sees stabler av *ekte* dødningeskaller og -ben.

Fra IV- — V-graden.

Kedrons bekk risler ut fra det kunstferdig oppbygde fjelllandskap. Broderens mål: Akaciegrenen skimtes såvidt til venstre. — Akaciegrenen er jødenes herskersymbol. Og frimureriet har hentet dette symbol fra myten om byggmesteren for kong Salomos tempel, Adoniram.

36. **«Akaciens veg».**

En vandring inn i det underjordiske.

Gradene fra og med 4. og 5. grad, som er en og samme grad, til og med 6. grad, danner det såkalte «St. Andreasmureri». Jeg finner det her unødvendig å gå slik i detaljer som ved de foregående grader.

Etterat seremonimesteren har eksaminert broderen som skal opptas i 4.—5.-graden, ber han ham følge med seg ned i kjelleren til en jerndør. Der banker han på med sitt sverd. «Hvem der?» spør man så innenfra, og seremonimesteren svarer: «En av de utvalgte St. Johannesmestre br. N. N. som akter å fortsette sin frimurervandring.» Han slipper så inn og blir mottatt innenfor av en maskert, innførende broder. Først kommer han til et lite mørkt trekantet rom, derpå må han gjennom en svakt opplyst 19 meter lang gang som går inntil gavlveggen mot Tollbugaten 35. Ved gangens ende møtes broderen av en elendig forfallen dør. Den maskerte «innførende» broder som har fulgt etter ham, gir ham no en lampe i hånden og sier: «No må du vandre Acasiens veg og finne fram». Dermed smeller den maskerte broder døren igjen etter den arme «søkende» som no befinner seg ensom og forlatt i det bare

Jødenes ødelagte tempel i miniatyr i Frimurerlosjen i Oslo, dypt nede under jorden.

1. «Vårt gamle tempel er ødelagt.»
2. «Men grunnstenen er funnet under ruinene, og den er uskadt.»
3. «På denne grunnstenen hever seg den nye tempelbygning.»
4. «Måtte De bli en fullkommen mester i dette tempel.»

Alle frimurere i verden murer på Kong Salomos tempel og deltar i dets gjenoppbygging. Gjenreisingen av jødenes tempel symboliserer jødenes verdslige Messiastanke:

at jødene er det utvalgte folk som skal herske over verden, og en mann av jødisk ætt skal bli verdens hersker.

ganske svakt opplyste rom. Ved lyktens hjelp ser han en «hule», og han finner en smal sti blant de nedstyrtede steinblokker som ligger omkring på gangens bunn. Langs gangen er dessuten overalt oppstillet brustne likkister og skjeletter samt en mengde dødningehoder og -bein som ligger på hyller langs veggene. Alle disse redsler må broderen igjennom før han omsider når fram til «Kedrons bekk», hvor han må søke etter Acasiegrenen. Dersom han ikke har funnet den, blir han av et par maskerte brødre vist ut en sidegang, og han må så enda engang gjennomgå redsler uten sidestykke.

Som et lite eksempel på hvilket uhyggelig inntrykk vandringen gjennom Acasiens veg gjør på brødrene, skal jeg her gjengi et dikt som en kjent høygradsfrimurer fra Trondheim skrev til et losjejubileum:

«Mellom de lave, innsukne grave,
dypt under jorden fører min sti.
Likstene brustne, dødningeben brustne,
dekker hver plett hvor jeg vandrer forbi.

Bever mitt hjerte, har dødens smerte,
grepet min sjel i denne redsomme stund. —
Gi meg nu styrke, her i denne mørke natt
av ditt lys meg en stråle forunn. —
— — —

Målet er vunnet,
templet er funnet,
her vil jeg hvile mitt hode i fred.»

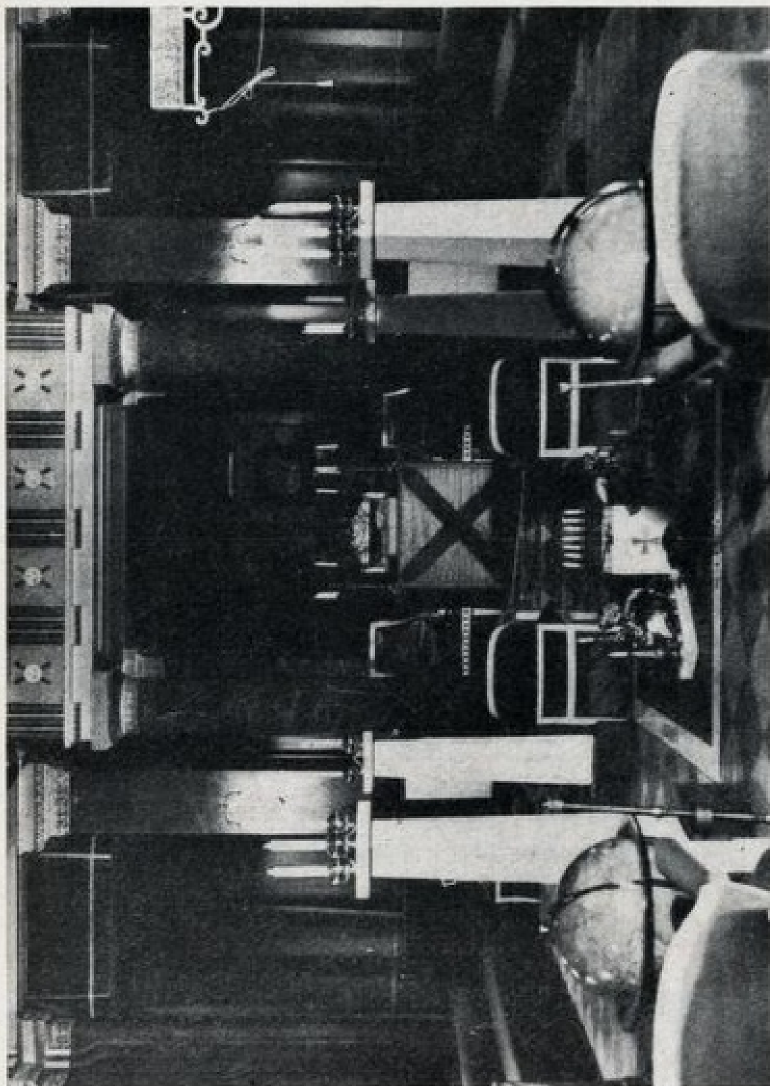
Når broderen er ferdig med sin underjordiske vandring, blir han sluppet inn i 4.—5. gradens losjesal som er innredt nærmest i egyptisk stil til minne om jødenes opphold i dette land. Vi finner i denne sal blant annet St. Andreaslosjens gylne krone med jødeguden Jehovas navn inngravert på hebraisk på den ene siden og den jødiske Davidstjernen, som vi for øvrig finner igjen i Sovjetstjernen, på den annen side. Også i denne salen, finner vi på golvet en likkiste med tilhørende dødningebein og kranie, og på kistens lokk, er inngravert losjens mesterord, igjen det jødiske «Jehova».

37. «Gjenfødelsen» som kunstig jøde.

Så blir broderen ført foran «Kleopatra»-figuren (egentl. «Harpokrates») hvor ordførende mester plutselig river av broderen 2. gradens skjødeforkle til tegn på at han er symbolsk omskåret, nøyaktig etter ritualet fra Talmud. Den symbolske betydning av denne grad, er etter frimureriets egne overleveringer den at den ikke-jødiske broderen dør i 3. grad, for så å bli

Overblikk over VI-gradsalen.

Alteret i VI-gradssalen. Til høyre skimtes overdelen av galgen hvori frimurerne blir symbolsk hengt.

I de 4 midtfeltene øverst på bildet ser man 4 Andreaskors. Dette frimurersymbol gjenfinnes også i norske kronesedler, hvor for øvrig golvflaten i Landslosjens VI-gradssal med «forgård» tydelig er avtegnet.

«født pårny» i 4.—5.-graden, som en fullverdig «kunstig jøde».

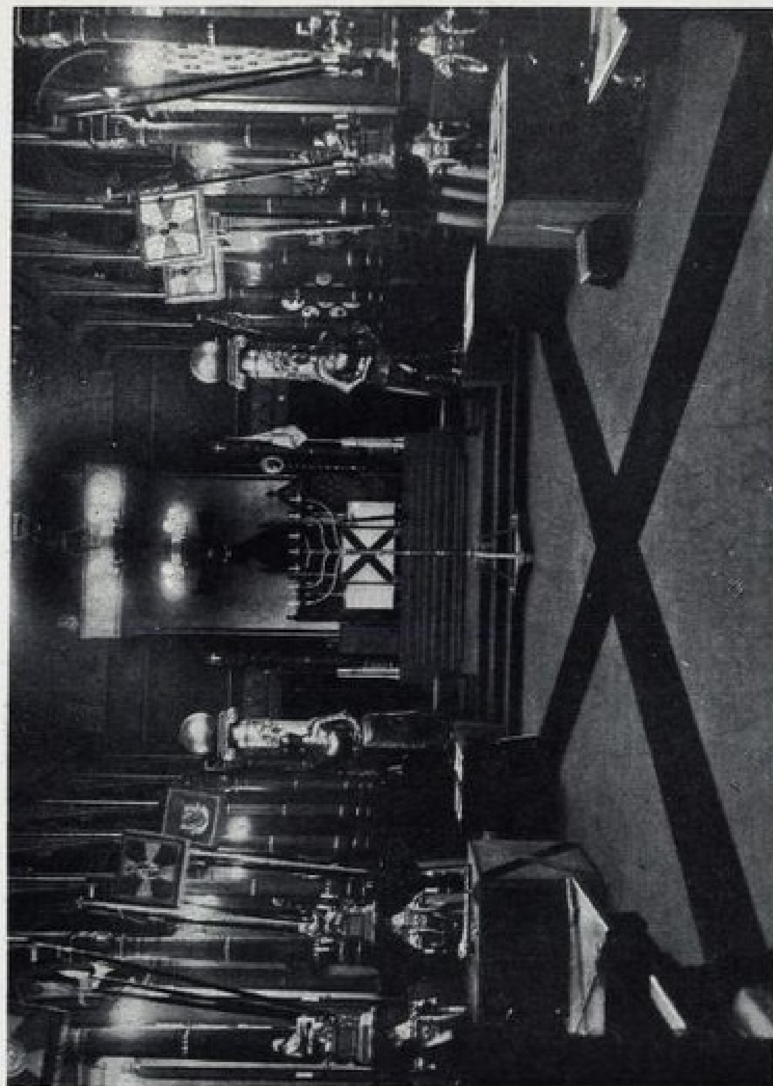
Til slutt må den «søkende broder» hoppe jamsis over en stor vinkelhake, hele 18 ganger fram og tilbake, antakelig er også dette et ledd i den frimureriske form for «menneskeforedling».

38. **Den symbolske hengning i 6. grad.**

I 6.-gradssalen foregår ikke noe nytt som er av så vesentlig betydning at jeg finner det verd noen omtale, bortsett fra den symbolske hengning som er meget betydningsfull. Etter forskjellige betydningsløse seremonier, blir den broder som skal opptas i 6. grad, ført bort til en stor galge som er smykket med jødiske symboler. Her blir et rep lagt om halsen på ham, og idet man strammer kraftig til blir broderen stillet en rekke temmelig nærgående spørsmål, og til slutt må han pàny avgi en forsikring om blind og ubetinget lydighet til sine overordnede i losjen. Hengningen i galgen skal være en symbolsk påminnelse om den straff som venter enhver ulydig broder som forsømmer sine frimurerplikter. Til slutt mottar de nye «St. Andreasmestre», det såkalte St. Andreaskors. Dette forestiller en ikke-jødisk mann som blir skjeket etter jødisk mønster, fastnaglet til et kors. Dette

Ovenstående bilde viser en høygradsfrimurer i grand galla. Galgen som står truende i bakgrunnen, skal minne ham om den straff som venter ham dersom han svikter sin ed.

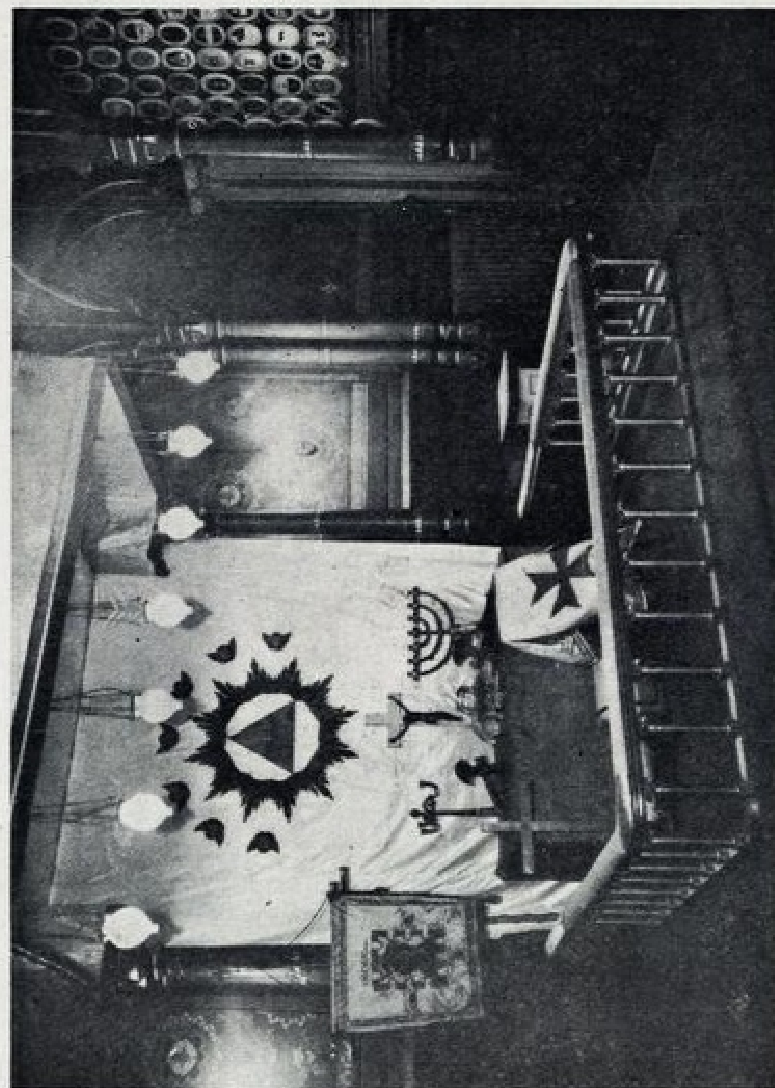

VII-gradssalen.

Jødedom og middelaldermystikk ruger over denne salen. Øverst i bakgrunnen sees «tronen» til kong Salomos vikar.

Foran alteret i VII-gradsalen.

Alteret i VIII-gradssalen. Her mottar broderen frimurerringen.
På alteret sees under krusifikset selveste «paktens ark».
Rommet utviser for øvrig stor likhet med en synagoge.

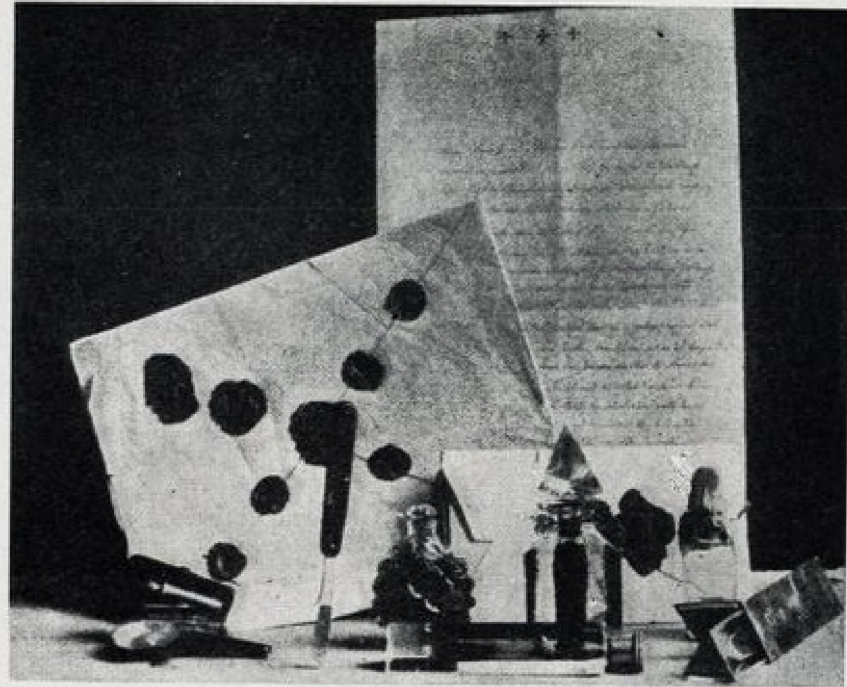
er i full overensstemmelse med Talmud, jødenes såkalte «bibel», som hevder at bare jødene er mennesker, mens gojim (alle ikke-jøder) bare er urene dyr.

Opptakelsesgebyret i 6.-graden er hele kroner 500.—, så man kan tenke seg hvilke summer bare f. eks. Den norske store landslosje har tatt inn hvert år, — penger som for størstedelen er gått til mere eller mindre tvilsomme formål, bare i k k e til «veldedighet».

Den sal hvori 7. grad holder sine møter, har en viss likhet med en kirke, og her dyrker da frimurerne fra og med 7. grad, som er den første av «høygradene», sin frimureriske «religion». De kler seg her i hvite kjortler med røde kors på ryggen, brystet og luen.

I 8.-graden finner vi selveste «paktens ark» på alteret, samt «Arons stav». I denne graden mottar brødrene ved opptakelsen, frimurerringen.

De øverste grader, 9., 10. og 11. grad, har sine møter i 7. og 8.-gradssalene. Seremoniellet her inneholder ikke noe som er av spesiell interesse, når da unntas 9. grad hvor:

Bloddrikkingen i 9. grad.

Bildet viser de gjenstander som ble brukt i 9. grad i frimurer-losjen ved det såkalte «blodmysterium», hvorunder brødrene drakk hverandres blod blandet med vin

39. Brødrene drikker hverandres blod

Blodet tappes ut av tommelfingeren og blandes med vin, som så drikkes av brødrene, så det blir riktignok bare dråpevis.

I 11. grad sitter bare de få utvalgte som er utsett til mulige etterfølgere for kong Salomos Vikarius, som sitter alene i 12. grad.

40. Frimurerseremoniene er jødisk-orientalske fra først til sist.

Alle frimurerseremoniene, enten det er katakombevandringen, oppstandelsen fra likkisten eller bruken av skjødeforkleet i likhet med de jødiske yppersteprester, er hentet fra jødisk mytologi og symbolikk, slik som den jødiske rabiner Wise har påvist, som nevnt i begynnelsen av denne bok. Alt dette skal tjene til å føre frimurerne sterkere og sterkere inn i den jødiske ideverden, og derved bidra til å gjøre frimurerne mere og mere internasjonale og fremmede overfor sitt folk og sin egen rases egenart.

NORSK FRONT

- den nye nasjonale organisasjon - kaller på alle fedrelandssinnede norske kvinner og menn!

NORSK FRONT

er en fri og uavhengig organisasjon, som vil gå inn for den nye tids nasjonalisme.

NORSK FRONT

vil gå til kamp mot jødedommen, frimureriet og marxismen — disse ødeleggende internasjonale krefter som har tatt strupetak på det norske folk.

NORSK FRONT

vil bekjempe det diktatur som den „borgerlig-marxistiske „folkefront" idag utøver i vårt land i demokratiets navn.

NORSK FRONT

er den første organisasjon i vårt land som går til kamp mot **frimureriet.** Den internasjonale jødiske frimurerorden (Norge er dens X. provins) inntar også i vårt land en maktstilling som gjør denne hemmelige orden til en stat i staten. Vi vil gjennem vårt oplysningsarbeide søke å reise en folkeopinion mot frimurerlosjenes virksomhet og mot de „kunstige jøder"s dominerende stilling i vårt samfund. Hensikten med vår aksjon er dog selvsagt ikke å ramme de enkelte frimurere; det er **systemet** vi vil tillivs. Vi vil appellere til alle de frimurere som ikke er blitt slavebundet av den jødiske losjeånd, men som ennu har sine nasjonale instinkter i behold: **Vis dere som nordmenn og bryt med losjen!**

Da det neppe kan herske tvil om at frimureriet er grunnlovsstridig i vårt land, vil vi overfor Stortinget stille krav om at frimurerlosjene opløses og at frimureriet blir forbudt ved lov.

Norske kvinner og menn, slutt opp om NORSK FRONT!

Vekk med jødedommens templer i Norge!

Bli med i kampen for det norske folks frihet og ære!

NB. *Overfor frimurere som ønsker å henvende sig til NORSK FRONT garanterer vi absolutt diskresjon*

Til **NORSK FRONT, Boks - Oslo.**

Jeg melder mig herved inn som medlem av NORSK FRONT:

Navn: ....

Adresse: ....

Stilling: Telefon:

Medlem av andre organisasjoner (politiske): ....

Kontingent er kr. 2,— pr. år.

NB. Jøder og frimurere optas ikke som medlemmer i Norsk Front.

Fra kampen mot frimureriet i Norge.

Et av Norsk Fronts opprop fra 1938.

Titusenvis av norske kvinner og menn sluttet opp om Norsk Fronts massemøter. Og besøket og tilgangen på nye medlemmer i frimurerlosjene sank katastrofalt som følge av Norsk Fronts opplysningsarbeide.

Den Norske Store Landsloge

Oslo Politikammer.

Her.

I anledning dertig forelagte anmeldelse mot Den Norske Store Landsloge, datert 11/10 1938, undertegnet av Ørnulf Myklestad m. fl. skal jeg bemerke:

Anmeldelsen kunde ganske vist avvises uten videre, fordi de deri anførte paastande ikke rammes av de §§'er i straffeloven, som paaberopes, og fordi anmelderne sikkert aldrig har sat sine ben indenfor logebygningens døre. Anmelderne har altsaa uttalt sig om forhold, som de ikke har nogetsomhelst kjendskap til, og som er grepet helt ut av luften. Og paa et saadant opkonstruert og indbildt forhold vaager de at anmelde en gammel og anset institution for paatalemyndigheten, uagtet ethvert fornuftig menneske burde være paa det rene med, at anklagen er urigtig og meningsløs. Det rette svar paa anmeldelsen turde derfor være en kontraanmeldelse for falsk anmeldelse.

Imidlertid gaar jeg foreløbig ut fra, at anmelderne enten optræder som straamænd for andre kræfter, der av en eller anden grund vil frimurersamfundet tillivs, eller at de av uvettige skriverier er opagitert til at foreta skridt, hvis betydning de selv ikke er klar over. Jeg benytter derfor gjerne anledningen til at faa slaat en pæl gjennem de skumlerier, som med mellemrum fremkommer mot frimurersamfundet og logens rum. Jeg tillater mig derfor at rette en indtrængende anmodning til herr politimesteren i Oslo om – enten selv eller ved en betroet representant – at gjennemgaa logebygningen for ved selvsyn at konstatere uholdbarheten av den foreliggende anmeldelse og at kontrollere, om der i det hele inden logebygningen findes noget ulovlig eller anstøtelig av nogen art.

Jeg tilføier, at jeg vilde sætte megen pris paa, om paatalemyndighetens øverste representant, riksadvokaten, paa samme maate vilde gjennemgaa logebygningen.

Man kan nemlig ikke bortse fra den mulighet, at paastande som de av anmelderne fremsatte, hvor urimelige de end er, kan tænkes at vinde tiltro inden visse kredse og foranledige ubesindig optræden fra disse.

(fortsettes neste side.)

Oslo Politikammer.

En oplysning tør være av interesse i denne forbindelse: Utstyret i logens lokaler er nøiagtig det samme nu som da bygningen i 1894 blev indviet av den daværende styrende mester for Den Norske Store Landsloge, kong Oscar den 2den, og stort set vistnok det samme som det har været i de henved 200 aar, som frimureriet har eksistert i Norge.

I anledning av diverse skriverier i et her i byen av og til utkommende blad ønsker jeg at tilføie:

at Den Norske Store Landsloge er et helt selvstændig samfund, uavhængig av enhver fremmed indflydelse fra institutioner eller personer,

at den er intimt knyttet til den kristne religion, og at saaledes baade jøder og ateister er utelukket fra samfundet,

at den ikke staar i nogensomhelst forbindelse med fremmede samfund, der er under jødisk eller politisk indflydelse, eller som i det hele befatter sig med politik,

at den har utelukkende ideelle maal, saa at ikke alene politik, men endog faglige, sociale og stridende religiøse spørsmaal er banlyst

at enhver mulighet for noget, der kan betegnes som blasfemi eller teater, er utelukket.

Hvis min foranstaaende anmodning kan efterkommes, vil jeg sørge for, at samtlige rum inden logebygningen vil være tilgjængelig.

Oslo 21 Oktober 1938

N. J. R.

Ovenstående er en fotografisk gjengivelse av gjenparten av Viseste Salomos Vikars brev til Oslo Politi i anledning av Norsk Fronts anmeldelse i 1938 på Den norske store Landslosje. V. S. V.s innbydelse til Oslo politi om å bese losjen var utelukkende en taktisk manøvre da den daværende kriminalsjef selv var broder i VI-grad. — Jeg finner det unødvendig for øvrig å kommentere ovenstående brev. Enhver leser av denne bok vil innse i hvor høy grad brevet er fylt av hul og falsk frimurerpropaganda.

ARBEIDSFRONTEN

AT-fest

AVHOLDES
ONSDAG 25 NOVEMBER.

NS Arbeiderforening

Festmøte

fredag, 18. november kl. 20

Sett fart på abonnements-rullingen!

Quisling taler

Verden — fra uke til uke.

Utenrikspolitisk ukeoversikt i «Fritt Folk».

Hvad Nasjonal-syndikalistene gjør for det spanske folk.

To nydelige eksemplarer av uskyldig forfulgte flyktninger.

Massemorderen Ernst Toller og pornografen Max Hodann taler om humanitet, demokrati og menneskerettigheter i Logen store sal.

Hvem skal man tro?

Frimureriet avsløres!

Kom og hør!

Foredrag av Ørnulf Myklestad

Frimureriet og jødedomm[en]

onsdag 9. november kl. 20 (8)

Misbruket av Nansens navn —

Frihet, likhet og br[orskap]

En besynde[rlig] sak unde[r] utvikling

OLE LANG[E]

Landsungdoms[...]

Fritt Folk

Oslo, Lørdag 25. mars 1939. | Løssalg 15 øre | 4. årgang

[K]rigspolitikk eller nøitralitet?

HVAD VELGER DET NORSKE FOLK?

Av Vidkun Quisling.

Ondt varsel.

Bela Kun og Ilja Ehrenburg i Danmark.

Komintern-centralen fra Prag trekker nordover.

10 000 kommunister

[Fr]EIS IKKE på påsketur med gammeldagse tunge ski

FORLANG

SPLITKEIN

Hele verdens konkurranseski.
Alle turløperes ønskeski

Frimureriet avsløres!

Foredrag

Ørnulf Myklestad:

NORSK FRONT

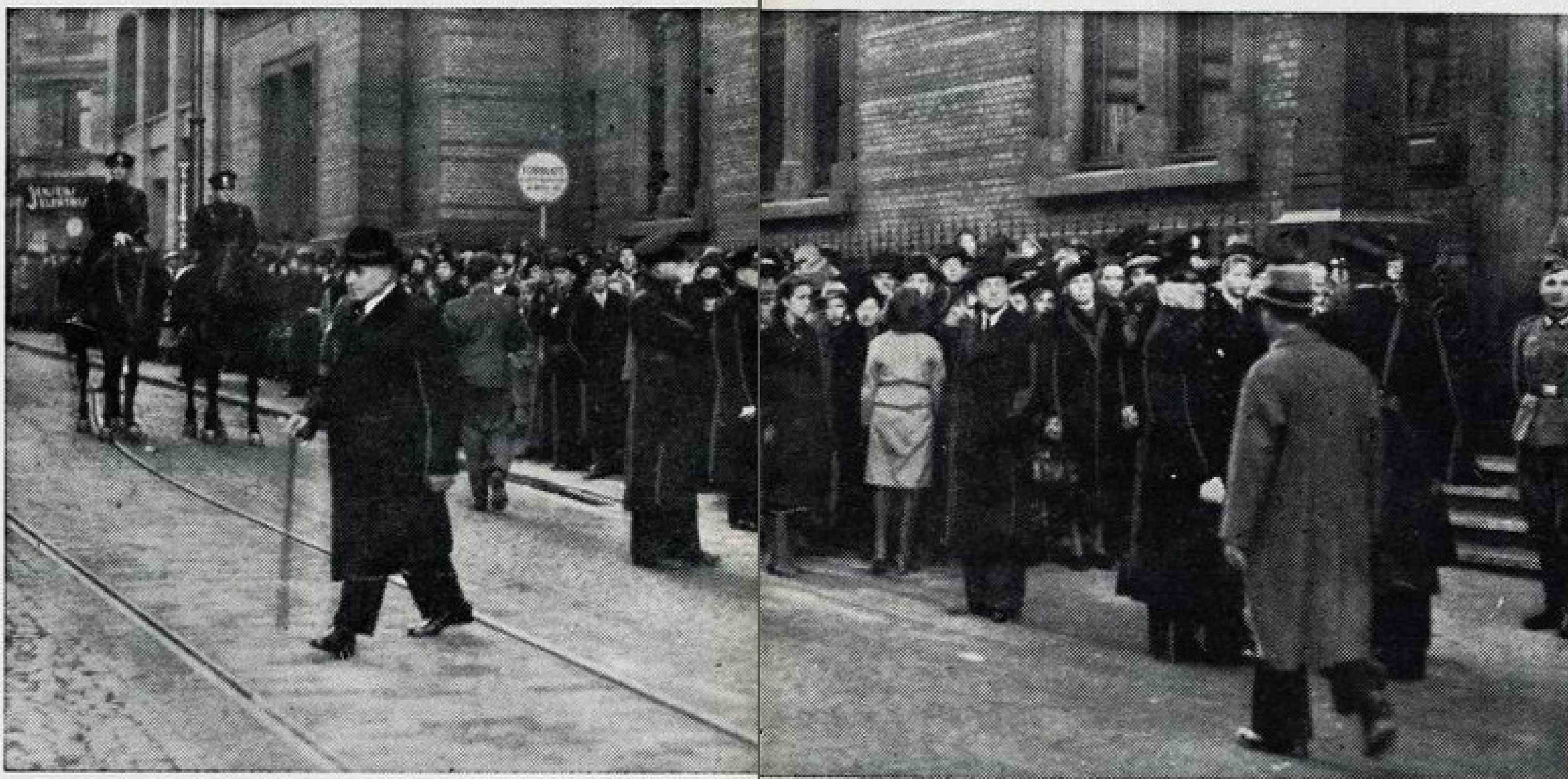
De jagede.

Mordet på Codreanu en jødisk hevnakt — innrømmet av jødene selv

Ord for dagen:

VIKING ASSURANCE

Fra kampen mot frimureriet i Norge.

Et lite utsnitt av den veldige køen som ventet utenfor Frimurerlosjt forventning om hva de vilde få se når dens dører endelig ble åpnet.

Den 1. desember 1940 vil alltid bli sh en merkedag i Norges politiske historie.
På den dagen ble den største norskeosje, Den norske store Landslosjes palass
i Nedre Vollgate 19, åpnet for pubt var en søndag, og alt fra tidlig om
morgenen samlet Oslos borgere seg sjebygningen i tusenvis. Ikke noensinne
tidligere i Oslo bys historie har en eskemasse vært på beina for å bese en
g.

III. DEL

41. FRIMURERIETS SENERE POLITISKE FORBRYTELSER

Den må være fullstendig blind, som ikke kan se at frimureriets intriger er det egentlige opphav til den no pågående verdenskrig. Såvel før den forrige verdenskrig som før denne krigen, har frimureriet ved hjelp av de høyeste frimurere verden over, sådd den hatets og ufordragelighetens sæd mellom nasjonene som nødvendigvis måtte finne sin utløsning i form av en blodig krig.

Drivkraften har her vært jødedommen for hvem frimureriet som organisasjon bare er et redskap til oppnåelse av det totale jødiske verdensherredømme. Det var derfor en enkel sak for enhver kjenner av jødespørsmålet å kunne forutsi da Hitler overtok makten i Tyskland at det av jødene og det jødiske frimureri fullstendig beherskede Stor-Britannia, Amerika (både Nord og Syd) samt Sovjet-Russland, før eller siden ville framprovosere en krig i håp om derved å få knust det anti-jødiske, anti-kapitalistiske, anti-kommunistiske og anti-frimureriske Tyskland hvis nye sosialpolitikk representerte

FRIMURERNES «HELLIGE» TALL OG DATOER

Frimerket som den franske stat gav ut i anledning det engelske kongepars besøk i Paris sommeren 1938. Legg merke til dets symbolikk: inne i ringen, som forestiller frimureriets verdensomfattende virksomhet, står Akasiekvisten midt i et hjertelig murerhåndtrykk, 3 varsomme tommelfingertrykk på den annens pekefinger. Bemerk også datoen den 28. juni, til tross for at besøket først fant sted 19. juli.

Den 28. *juni* er frimurernes dag, og denne dato må man no holde fast i tankene. Den 28. *juni* 1914 fyrte Princip av det skudd i Serajevo som akkurat var fyrstikken til den fulle kruttønnen. Den 28. juni 1917 holdt frimurerne kongress i Paris: på denne ble følgende krav lest opp: Elsass-Lothringen gis til Frankrike. Gjenoppståen av et uavhengig Polen. Opprettelsen av Tsjekko-Slovakia, som fikk et flagg med de *3* frimurerfargene og innerst ved stangen det *3*-hjørnede «øye» som finnes overalt i frimurerlosjene. Den 28. juni 1919 fant undertegnelsen av «fredsdokumentet» sted i Speilsalen i slottet i Versailles. Vi bringer fotografisk gjengivelse av dokumentet, og legg no merke til en ting: de 10 underskrifter er nøyaktig oppstilt slik som de 10 bud Moses hentet på Sinai, 3 underskrifter på venstre side og resten på høyre. Selv lakkseglene er fordelt på sidene i nøyaktig samme antall. Den 28. *juni* 1938 skulde det engelske kongepar, kongen selv er i 33. grad, besøke den franske hovedstad. Da imidlertid den engelske dronnings mor, hertuginnen Nina Cecilie av Portland, plutselig døde, ble besøket forskjøvet til 19. juli. Frimurerne hadde truffet store forberedelser til besøket, som var opptakten til den engelske innkretsningspolitikk av Tyskland. Et frimerke var således gitt ut med datoen *28. juni 1938*, med frimurerhåndtrykket tvers over det hele, ja til og med akasiekvisten hadde også fått en beskjeden plass. Og så begynte innkretsningspolitikken.

en dødelig fare for jødenes verdensherredømmeplaners virkeliggjørelse.

I England har frimureriet fullstendig makten. Den engelske konge er den høyeste frimurer i Stor-Britannia og imperiet, idet han ifølge den engelske store landslosjes matrikkel representerer selveste kong Salomo i egenskap av hans stedfortreder (vikar). Det var derfor den naturligste ting av verden når den engelske konge i 1942 skjenket br. Stalin et sølvsverd med inngraverte frimurerstjerner og Sovjetstjerner samt frimureriets slagord fra den franske revolusjon: «Frihet, likhet og brorskap», som er valgspråk for alle verdens frimurere.

Kapitalisme og kommunisme er to alen av samme stykke, nemlig jødedommen, med frimureriet som bindeledd.

Av framtredende engelske frimurere foruten kongen skal jeg bare nevne Churchill og Eden som begge er i 32. grad. For øvrig er de aller fleste menn av betydning i engelsk politikk i dag høye frimurere. Ikke så få er til og med rene jøder eller av delvis jødisk ætt, som f. eks. de to nevnte, Churchill og Eden. Den sistnevnte er for øvrig gift med en fullblods jødinne, nemlig søster av den bolsjevikiske «ambassadør», bankrøveren og morderen Litvinov. England har ca. ½ million frimurere, og alene i London er det 1260 frimurerlosjer.

Det jødiske hykleri i høyblomst.

To jødiskættede frimurerbrødre i full sving for åpen scene.

Roosevelt og Churchill synger salmer under Atlanterhavsmøtet.

Ovenstående bilde har gått rundt i hele den amerikanske og britiske presse, og er brukt i propagandaens tjeneste — nettopp som hensikten var.

Av det en har sett av de to krigshissere etter møtet, hadde de da også all grunn til både å synge og be. De var således helt på det rene med at det budskap de forfattet til jordens «demokratiske» stater, bare var bluff og hykleri. De utleverer frekt hele Europa til bolsjevismen, sviker alt og alle, allierer seg «gjerne med djevelen om det er nødvendig», som Churchill sa kort tid etter Atlanterhavsmøtet.

I Amerika består samtlige regjeringer såvel i Syd- som Nord-Amerika for den alt vesentligste del av frimurere, og presidentene som praktisk talt uten unntagelser er høye frimurere, sitter bare som nikkedukker for frimureriet og den jødiske høyfinans. Alene U. S. A. har ca. 4 millioner frimurere, og disse danner såvisst ikke de nederste lag i samfunnet.

President Roosevelt som for øvrig etter hva han selv har uttalt til den amerikanske presse, stammer fra en til Amerika innvandret spansk-hollandsk jødefamilie, er frimurer i 32. grad, og som sin nærmeste rådgiver, har han fulljøden og broder i 33. grad, finansmagnaten Bernhard Baruch. Denne frimureren som også var president Wilsons nærmeste medarbeider, var det som dikterte skjendselstraktaten i Versailles. Han er for øvrig en av verdens øverste frimurere og medlem av det høyeste råd i B'nai B'rith-losjen. Denne losje som er en rent jødisk losje, er som før nevnt den øverste av alle verdens frimurerlosjer, idet den fungerer som et jødisk kontrollorgan for alle øvrige losjer.

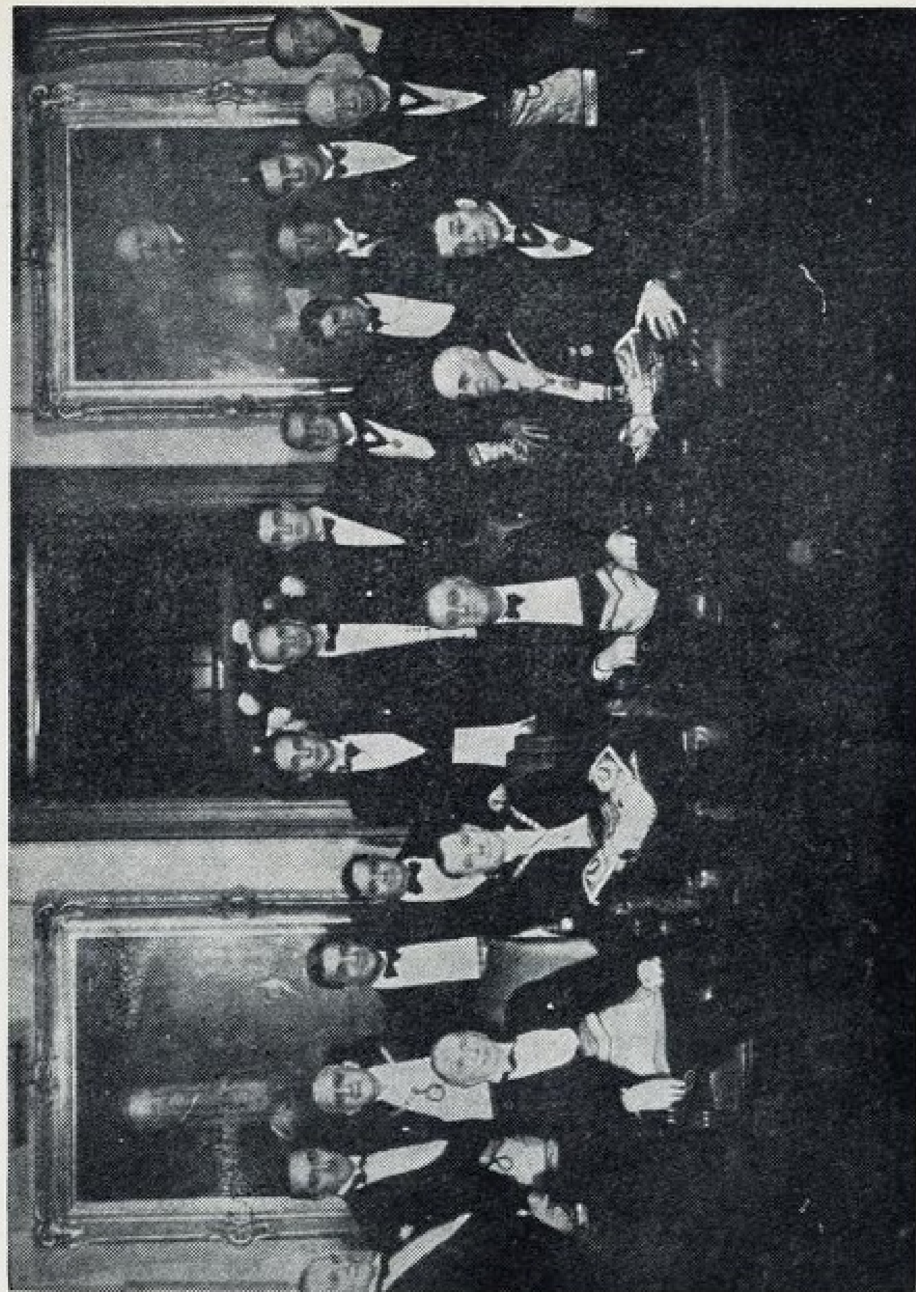
I Kina sitter høygradsfrimureren Chian-Kai-Shek ved roret støttet av sin hustru som er Kinas øverste kvinnelige frimurer. Av denne grunn kjemper Kina i dag så fanatisk for verdensjødedommens interesser, stikk imot landets og folkets livsinteresser.

Et sensasjonelt funn.

Ved gjennomgåelsen av Den norske store Landslosjes arkiver fant man et bilde som har vakt stor oppsikt verden over. Det viser president Roosevelt som selv er en av verdens høyeste frimurere på besøk i en amerikansk frimurerlosje. På bildet ser man foruten Roosevelt som selv er av jødisk ætt, en rekke typiske jøder.

Bildet finnes på neste side.

For jødene er løgnen vegen til målet. Roosevelt lovet det amerikanske folk fred for å bli gjenvalgt som president. Da han vel var valgt gjorde han alt for å bringe U. S. A. inn i krigen. Har man ikke rett til å kalle dette for humbugens største triumf?

42. Begjær etter makt og gull er frimureriets drivkraft.

I ethvert anstendig og fornuftig ikke-jødisk menneske må blodet simpelthen koke av raseri ved tanken på at den pågående krigen med dens hav av blod og tårer og tapt menneske-

Bernhard Baruch.

Roosevelts og tidligere amerikanske presidenters finansrådgiver. — U. S. A.s virkelige diktator. Dikterte som verdensjødedommens leder voldsfreden i Versailles.

lykke og allverdens lidelser, nød og elendighet, ikke er annet enn et produkt av en liten rent djevelsk forbrytersk klikk jødiske og jødisk infiserte internasjonale høygradsfrimureres kyniske og sykelige makt- og pengebegjær. For å fremme sine egne interesser som er identiske med frimureriets og verdensjødedommens interesser, har de sådd et fullstendig meningsløst hat mellom mennesker og nasjoner og styrtet menneskeheten ut i den verste av alle ulykker i vår verdens historie.

Så sant det finnes en fornuftig linje i verdensutviklingen kan utgangen på denne krigen ikke bli noen annen enn en fullstendig tilintetgjørelse av jødedommen og dens mange hemmelige forbryterorganisasjoner.

Når den tid kommer vil de reise seg i vilt raseri mot jødedommen de millioner av ærlige og anstendige engelske, amerikanske og russiske arbeidere og bønder som i dag enten på grunn av uvitenhet eller på grunn av tvang, kjemper for jødekapitalismen som er deres verste fiende, og mot nasjonalsosialismen som i virkeligheten er det eneste system som i dag kan skape den sosiale rettferdighet mellom menneskene og mellom nasjonene som alle fornuftige mennesker ønsker, og dermed for mange århundrer kan bringe verden fred, og menneskeheten velstand, åndelig balanse og lykke.

43. Frimureriske intriger i Italia, Finnland, Bulgaria, Romania og Norge.

Her i Norge har vi under denne krigen hatt rik anledning til å spore de hemmelige mørkemakters arbeide. Og ikke minst i Italia, har vi sett hvordan disse krefter med høygradsfrimurerne Victor Emanuel, Umberto og Badoglio i spissen, sekundert av hjelpere av samme kali-

Den skinhellige treenighet.

Jødisk kapitalisme. — Jødisk kommunisme. — Jødisk frimureri.

Over hele verden danner denne treenighet en hindring for alle betydningsfullere sosiale framskritt og for fred og forsoning mellom nasjonene. —

Den som forstod jødespørsmålet, kunde alt lenge før denne verdenskrig forutsi en allianse mellom Amerika, Sovjet og England.

Frimureriet tilstreber en bastardisering av menneskeheten. Høygradsfrimureren grev Kalergi tenker seg det nye «européiske» menneske som en blanding av alle verdens raser, og som menneskehetens «krone» skal jødene sitte. Dette er en lære i full overensstemmelse med verdensjødedommens og -frimureriets ønsker. Det hosstående bilde viser en jødisk kunstners framstilling av det nye européiske standardmenneske — Frimureriets ideal

Atskillige år før den pågående krigs utbrudd, gav høygradsfrimureren grev Coudenhove-Kalergi ut boken «Den totale stat — det totale menneske». Vårt bilde viser omslagssiden med hammer og sigd på blodrød bunn øverst og «Union Jack» underst i sine 3 farger. Kan man så lenger undres over hva den pan-européiske og tversigjennom frimureriske bevegelse i grunnen vilde?

ber innen Mussolinis egne rekker, har begått et av de motbydeligste forræderier verdenshistorien har kunnet berette om. Utvilsomt har de italienske frimurerknekter handlet etter ordre fra selveste kong Salomo som i dag, naturlig nok, står på de alliertes side.

I de fleste land som ikke kjemper for England og dermed for verdensjødedommen merker man daglig den fra engelsk-orienterte frimurerkretser understøttede sabotasje. De virker som bremseklosser, og de har ikke-frimureriske lakeier overalt. Og mangen ærlig idealist som søker å fremme et selv aldri så fornuftig forslag eller en sak av almen interesse, vil ofte støte på «den store bøygen». — Denne usynlige mur av motstand som gir idealisten en sterk følelse av å stampe med begge beina i sirup.

Når denne krigens historie skal skrives, vil den sikkert bringe vel så hårreisende avsløringer i forbindelse med frimureriets arbeide bak kulissene, som de avsløringer i forbindelse med den foregående verdenskrig, som jeg har lagt fram for leserne tidligere i denne bok. Men endel sensasjonelle opplysninger foreligger alt om frimureriets «arbeide» bak kulissene i Italia.

Et telegram fra Madrid 17. august 1944 (gjengitt i «Deutsche Zeitung») gjengir etter det spanske regjeringsorgan «El Spanol» et sensasjonelt dokument som inneholder de hemmelige

direktiver fra Stororienten (verdensfrimureriets ledelse) til den italienske storlosje. Dokumentet viser mer enn tydelig nok i hvor høy grad storlosjen har andel i sammenbruddet i Italia.

Det heter i Stororientens retningslinjer: «Med alle midler må vi få satt igjennom at det italienske folk ser med skepsis på Mussolini og fascismen.

Våre brødre må gjøre sin innflytelse gjeldende i pressen på den måte at avisene skamroser Mussolini ved å synge hans pris utover alle grenser, hvilket logisk vil medføre at det italienske folk etterhvert blir trett og lei av skrytet (svadaen) og begynner å finne personen Musolini latterlig.

Vi arbeider for å så utilfredshet og for å desorganisere samfunnet. For å nå dette mål, er det nyttig å bruke den fascistiske lovgivning i vår interesse på en så meningsløs måte at det oppstår misnøye. Statens organer, f. eks. politiet, den frivillige milits og gendarmeriet, er det nødvendig å vinne for våre planer. Det skjer best på den måte at vi simpelthen i fleng arresterer fascister slik at disse deretter i sinne gir Mussolini og partiet på båten.

Vi må sverte alle anti-fascistiske publikasjoner, men samtidig skal vi støtte dem som driver på med utgivelsen av slike skrifter. Våre brødre i hæren, skal vite å yte hjelp som mon-

ner. Vi må yppe til strid mellom hær og milits og stadig øke den. Våre mest intelligente brødre som tilhører kretsen av Mussolinis nærmeste medarbeidere, må utadtil hykle troskap samtidig som de etter beste evne saboterer Mussolinis samarbeide med Tyskland, ja, overhodet Il Duces tyskvennlige innstilling.

Videre blir det nødvendig å bringe uorden i fordelingen av levnetsmidler og effektivt organisere svarthandelen.

Lover og forordninger må planmessig omgåes og importen til landet vanskeliggjøres. Det er nødvendig at tilliten til pengesystemet undergraves, og man må legge skylden for det på det fascistiske regime. På den annen side må en ikke unnlate å fortelle det italienske folk hvor sterkt det britiske imperium og dets allierte, Sovjet-Russland er.

Våre brødre i militære kretser, skal til å begynne med vise en vennlig innstilling overfor fascismen, men litt etter litt gi luft for en hårdhendt kritikk av systemet i forbindelse med den økende av oss ledede propaganda mot Tyskland. Særlig sterkt skal man framheve Italias krig mot Tyskland 1915—1918. Dersom det skulde hende at tyske og italienske tropper kommer sammen med hverandre, må man søke å umuliggjøre enhver kameratslig forståelse ved å så splid og uenighet.

Vi må søke å avskjære Mussolini muligheten for å komme i besittelse av planer for fabrikasjon av nye våpen. Skulde mot formodning Mussolini allikevel få fatt i slike planer, saboterer vi fabrikasjonen og røper planene for de allierte. Hel stans av matforsyningen må settes iverk, for når folket ikke får mat, oppstår utilfredshet og moralen undergraves.

Om det er nok av mat i armeens depoter, er det vår oppgave å sørge for at soldaten ikke får noe av den. Man må prøve å gi det utseende av at det ikke finnes noen forråd av mat.

Når vi har nådd dithen at folket og armeen er overbevist om at matsituasjonen er prekær, legger vi rolig skylden for matmangelen på regjeringen og de mest kjente fascistiske militære førere. Dessuten gjør vi Mussolini personlig ansvarlig for miseren samtidig som vi må bearbeide br. kong Victor Emanuel på det kraftigste slik at han helt og holdent arbeider for vår sak.

Hele krigsproduksjonen må stilles under oppsikt av en av våre brødre. Fordelingen av våpen må likeledes skje på den måte som tjener våre interesser. Militære meldinger er det nødvendig å få dechifrert og overlatt til de allierte.»

«Verdenfrimureriets framtid står og faller med brødrene i Italia,» heter det til slutt i Stororientens hemmelige ordre til de italienske frimurere.

Bakgrunnen for forræderiet i Italia.

«Was gedenken Sie gegen einen so mächtigen Feind (die Freimaurerei) zu tun!» «O!» war Mussolinis Antwort, «zuerst schlage ich ihm alle Knochen-entzwei, und dann nehme ich ihn gefangen....».

(Den dengang jødisk redigerte avis Berliner Tageblatt, nr. 246 for 1925.)

I disse dager er det i det tysk-okkuperte Nord-Italia kommet ut en brosjyre med titelen «Badoglios forræderi». Den er skrevet av Giovanni Preziosi, en av Italias største raseeksperter og bitreste frimurerfiender.

Da Mussolini hadde satt seg som mål å knekke det humanitære frimureri i Italia, besluttet det fascistiske storråd i to møter året 1923 å bryte dets makt, forteller Preziosi, ved bl. a. en gang for alle å forby at parti- og statsstillinger ble besatt med frimurere. Da anti-frimurerlovene, som var utarbeidet av Preziosi og godkjent av storrådet, skulde settes ut i livet, ble gjennomførelsen imidlertid overdratt høygradsfrimureren Giacomo Acerbo. Det lyktes ham og hans venn, daværende finansminister og høygradsfrimurer grev Stefani (seinere av Mussolini erstattet med den jødiske storbankier Toeplitz høyre hånd, grev Volpi) fullstendig å nøytralisere storrådets anti-frimurerlover og gjøre dem døde og maktesløse.

I sin brosjyre regner Preziosi opp en hel

rekke av framtredende frimurere innen stat og parti, vernemakt og storindustri, som forble i sine stillinger helt til Badoglio 20 år seinere foretok sitt verdensberyktede forræderi.

Av disse framhever han særlig Bottai, som var med på å svike Mussolini på storrådets siste, stormende og historiske møte den 25. juli 1943, og jøden Jung, som i en årrekke var Mussolinis finansminister og i dag står ved Badoglios side i Sør-Italia. Og så naturligvis Badoglio selv, som gjennom sine jødiske slektninger i familien Norsa kom inn i frimurerlosjen og takket være sine forbindelser der steg til Marskalk av Italia.

Da Badoglio i 1936 gikk inn i det fascistiske parti, skjedde det med megen brask og bram. Partiets generalsekretær gav en strålende fest for ham i Roma, og selv reiste denne hykler av Guds nåde land og strand rundt og holdt de mest flammende erkefascistiske taler til folket.

De idealister som i sin tid advarte mot Badoglio, ble straks satt på svartelisten og forfulgt. Slik gikk det i sin tid marskalk Caviglia og den tidligere generalstabssjef Cadorna, som i to klare og nøkterne redegjørelser beviste at frimureren Badoglio bl. a. hadde hovedansvaret for nederlaget ved Karfreit.

Det eneste kong Victor Emanuel krevde av Mussolini da han «overtok makten» var «be-

hold Badoglio» — skriver Preziosi. Og flere betingelser var det heller ikke nødvendig å stille. Marskalken dannet straks et quadrumvirat, sammen med broder Federezoni, broder Bottai og den jødiske storspekulant og finansminister Volpi. Han satte seg som mål å styrte Mussolini og de frafalne, kristne, frimurere.

Som guvernør av Libya tilsvindlet han seg deretter millioner på millioner. Under Etopiakrigen stjal han Haile Selassies kostbare samling av kinesisk porselen, som han siden solgte til en indisk maharadja for 26 millioner lire.

Da han etter endt forretning vendte tilbake til Roma, fikk han av sin venn og broder i losjen Bottai, som Mussolini i mellomtiden hadde utnevnt til hovedstadens guvernør, en stor og pregtig villa i forcæring.

Da Mussolini etter krigen i Etiopia satte seg som mål å gjennomføre anti-jødelovene, gikk det samme vegen med disse, som det hadde gått med anti-frimurerlovene.

Det lyktes Federezoni, Volpi, Bottai, grev Grandi og Mussolinis egen svigersønn grev Ciano, som no alle enten er flyktet eller henrettet, i skjønn forening å utvanne disse lovene fullstendig, slik at det til slutt, så utrolig det enn høres, ble slått fast ved lov at jøder som gikk over til kristendommen, rasemessig sett

var å betrakte som ariere, skriver Giovanni Preziosi til slutt.

På denne måten fikk altså frimureriet fullstendig undergravd Mussolinis stilling, og dermed ble frimureriet i det avgjørende øyeblikk istand til å styrte Mussolinis regime og ofre Italia og det italienske folk for derved å oppnå verdensjødedommens gunst for de italienske brødre.

Etter det som har hendt i Italia, har man god grunn til å se med skepsis på alle losjeliknende sammenslutninger, særlig de av mere eksklusiv art, som under bestemte ytre forutsetninger kan anta karakter av «Badogliolosjer» ved å tjene andre krefters interesser enn de nasjonale og sosiale interesser som det er statsledelsens oppgave å ivareta til hele folkets fordel.

Brødrene i alle land arbeider bak kulissene.

Politisk orienterte kretser har lenge før september 1944 vært klar over at sterke finske frimurerkretser arbeidet bak kulissene for å ofre det finske folk til verdensjødedommen ved å forråde Tyskland som den hele tid har støttet Finnlands frihetskamp, og utlevere landet til bolsjevismen.

Det virker på mange helt hårreisende når

man hører at Mannerheim går med på å utlevere som «krigsforbrytere» flere av sine nærmeste medarbeidere opp gjennom årene, dvs. utlevere til G.P.U.s mordere ledende finske offiserer og politikere som intet annet har gjort enn å kjempe for Finnlands sak og mot den djevelske bolsjevisme som vil tilintetgjøre Finnlands frihet og undertrykke det finske folk. Ja, man må forbauses over at Mannerheim i det hele tatt gikk til et slikt skritt som å innlede forhandlinger med sitt fedrelands dødsfiende, bolsjevismen, all den stund Finnlands militære slagkraft enno var intakt, således at noen kapitulasjon ikke var nødvendig. Men for den som kjenner nærmere til forholdene, faller det ikke vanskelig å finne en naturlig forklaring på disse fullstendig meningsløse handlinger. Sannheten er nemlig den at Mannerheim er fransk frimurer i 33. grad, og sammen med en liten klikk finske høygradsfrimurere har han under hele krigen bak Tysklands rygg sabotert Finnlands krigsinnsats og spillet under dekke med fienden. Man hadde grunn til å vente seg noe annet av en mann som Mannerheim som alle så på som Finnlands fødte fører. Men det later til at når det gjelder en frimurer, er alt mulig. Ikke engang det mest æreløse forræderi viker en frimurerklikk tilbake for når «de usynlige fedre» eller «kong Salomo» forlanger det.

Også her vil det vise seg at når narrene har gjort sin «plikt» så blir de vist døren til takk. Dersom de finske frimureriske jødelakeier av overklassetypen blir tilbake i Finnland, vil bolsjevikene ganske sikkert likvidere dem sammen med de såkalte «krigsforbrytere» til takk for hjelpen. Slik er no engang verdensjødedommens metoder når det gjelder å takke for velvillig assistanse.

I Romania og Bulgaria.

I Romania begikk fornylig også en frimurerklikk et skammelig forræderi etter italiensk oppskrift, støttet av den alt ved sin fødsel i den rumenske storlosje som medlem innskrevne kong Michael. Uten hensyn til folkets og landets interesser, har denne forræderklikk utlevert Romania til bolsjevismen, dvs. jødedommen.

Ikke uten grunn uttaler føreren for «Jerngarden», Hora Sima, i et oppropp til den rumenske forsvarsmakt bl. a.:

> «Alle de store ord som forræderne søker å forsvare sine handlinger med, har bare til hensikt å skjule det jødiske frimureris hat til det rumenske folk.»

Når det gjelder Bulgaria, har vi i august og september 1944 sett det samme forhold gjøre

seg gjeldende. Ifølge meldinger i den bulgarske kringkasting er medlemmene av regentskapsrådet avsatt. I deres sted er utnevnt frimureren, professor Ganev, den kjente frimurer Sveho Bebesjevski og den kommunistiske professor Pavlev.

Også i Spania arbeider frimureriet av all kraft bak kulissene på tross av at alle losjer forlengst er oppløst og deres virksomhet forbudt ved lov. Frimurerne i Spania arbeider intenst for å få styrtet Franco og Falangen, og for å oppnå dette mål, samarbeider frimurerne på det mest intime med kommunistene. Det skulde derfor være overflødig å gjenta at frimureriet og kommunismen er jødenes redskaper i kampen om verdensherredømmet.

I Norge.

Hva frimureriets arbeide bak kulissene her i Norge angår, så er dette arbeide av en slik art at det i dag av forskjellige grunner vanskelig kan omtales offentlig. Men jeg skal få framlegge et par eksempler som sier mer om dette spørsmål enn bindsterke bøker.

Den 6. mars 1941 uttalte hallomannen i den norske sending over London radio (sending kl. 19.45, N.T.B.s avlytningstjeneste):

«Den tause kamp mot Nasjonal Samling raser uavbrutt og n æ r e s a v d e t h e m m e l i g e f r i m u r e r b r o r s k a p.»

Et annet eksempel som er like illustrerende, er følgende:

Den 15. mai 1941, altså 70 dager etter den mystiske melding fra London, som er gjengitt ovenfor, sendte 40 norske nærings- og kulturorganisasjoner, dvs. deres formenn uten at medlemmene var blitt spurt i det hele tatt, en skrivelse til Reichskommissar Terboven, hvori disse selvbestaltede «representanter for det norske folk», rettet de groveste og mest løgnagtige beskyldninger som tenkes kan mot Nasjonal Samling og de nasjonalsosialistiske norske myndigheter. Og deres konklusjon var at regjeringsmakten helst burde overgis til «nye» menn, dvs. gamle kjente antityske frimurere og demokratiske frimurerlakeier, og at Norge burde gjøres til et tysk protektorat. Som rimelig kan være, fikk de 40 landsforræderske formenn det svar på sin skrivelse som de hadde fortjent. De ble straks avsatt som formenn, og nasjonalsosialister overtok ledelsen av de av de 40 organisasjoner som ikke ble oppløst.

Det som imidlertid her er av særlig interesse, er at den nevnte skrivelse var avfattet av en 7. grads frimurer. Og hva som kanskje er

enda mere interessant, er den kjensgjerning at blant de øvrige underskrivere, var over 60 — seksti — prosent frimurere. Herav var nesten 40 — førti — prosent medlemmer av Den norske store landslosje, hvorav flere var av 10. grad og en til og med medlem av Den norske store landslosjes direktorium.

Det er heller ikke noen hemmelighet at en frimurerisk domprost, broder i 10. grad av Den norske store landslosje og medlem av losjens høye råd, var den som satte den såkalte «kirkestrid» igang, på tross av at det fra de norske myndigheters side ikke var foretatt noe som kunde gi selv den minste grunn til et slikt skritt fra prestenes side. Videre er det en kjensgjerning at en 10. grads og en 7 grads frimurer var de drivende krefter til å få istand lærerstreiken.

Som nevnt, kunde jeg supplere disse eksempler i ganske betydelig grad. Men jeg tror allikevel at det foran nevnte er tilstrekkelig til å gi leserne et temmelig klart innblikk i forholdene. Det er nok ikke det norske folk som står mot nasjonalsosialismen, men en liten klikk unasjonale frimureriske og kommunistiske jødelakeier, sekundert av enkelte betalte eller eller dumme leiesvenner, som i dag leder motstanden mot en ny tids framvekst i Norge. Alle andre motstandere er bare betydningsløse nikkedukker som i sin tåpelighet og uvitenhet jatter med den mere durkdrevne «lederklikk».

44. Frimureriet i Norge i dag.

Man må holde de kjensgjerninger som foran er nevnt, klart for øyet, når man skel bedømme frimureriets stilling i Norge i dag. Det er mer enn naivt å tro at frimureriets politiske innflytelse i Norge er brutt, i og med at frimurerne ikke lenger holder sine møter i de gamle losjebygningene. Frimureriet er en realitet i Norge den dag i dag. Det foran nevnte beviser at så er tilfelle. Men man skal selvsagt i kampen mot frimureriet være fornuftige og saklige, og ikke støte bort de frimurere som har forstått den nye tids ideer, og ærlig og oppriktig er villige til å gå inn for disse og derigjennom arbeide på å likvidere den jødisk-frimureriske og kommunistiske innflytelse i vårt land. Men det må her meget bestemt kunde forlanges at en tidligere frimurer i handling beviser at han ikke lenger føler seg bundet av sin frimurered, så meget mere, som enhver frimurer med full moralsk rett kan bryte denne fordi den i høy grad må kunne sies å være avlagt under falske forutsetninger. Derfor frimurere: Vis åpenhet og oppriktighet i Deres avstandtagen fra frimureriet, det vil bidra til å skape klarhet og frisk luft. De «hevnende hender» skulde det i dag ikke være noen grunn til å frykte. Myndighetene er sikkert istand til å hindre disses virksomhet.

45. Stutning.

Jeg håper at lesningen av denne bok vil ha gitt leserne en tilstrekkelig klar forståelse av frimureriets sanne vesen, nemlig at det utelukkende er skapt for ved systematisk bearbeidelse av de ikke-jødiske mennesker å gjøre også disse til viljeløse redskaper for gjennomføringen av den internasjonale jødedoms forbryterske planer. Og enhver som er interessert i at vårt folk og fedreland blir skånet for på ny å komme under denne okulte jødemakts innflytelse, må aldri gå trett av å opplyse sine landsmenn om den sanne sammenheng på dette område. En seier for de makter som i dag er bærere av de jødisk-frimureriske og kommunistiske ideer, vil for evige tider besegle den nordiske rases og dens vesteuropeiske kulturs skjebne. Her gis no ikke lenger noe annet eller tredje alternativ. Alene en seir for et germansk Europa, kan redde vår rase og vår kultur fra den visse død.

Vel er det så at det mang en gang kan se mørkt ut, og at den internasjonale jødedommens makt kan virke overveldende. Men det er liten grunn til å slappe av i kampen mot den av den grunn. Tvertimot. Gjennom vanskeligheter og motgang, blir man bare herdet og styrket. Derfor vil det utvilsomt lykkes ved denne krigens slutt en gang for alle å tilintetgjøre verdensjødedommen og dens fordervelige innflyttelse.

«Jo større sak, dess tyngre tak,
men desto større seier.»

Alle som ønsker å sette seg nøyere inn i de hemmelige mørkemakters arbeide bør lese:

„Den nye Verdenskeiser"

En sensasjonell avsløring av de hemmelige trådtrekkere bak verdenspolitikkens kulisser

Rikt illustrert. Kr. 7,84. Innbundet.
Fåes hos alle landets bokhandlere.

Utgitt av BRAGE BOKLAG

OSLO 1944

ØRNULF
[illegible]

BAK FRIMURERIETS KULISSER I.